

Flu ในข่าว

นายนิยม ศรีวิเศษ รองเลขาธิการ สอศ. เยี่ยมชมฐานกิจกรรม ทักษะชีวิต ซึ่งเป็นกิจกรรมสร้างการเรียนรู้เรื่องเพศและเอ็ดส์ให้แก่ลูกเสือและเนตรนารีในงานชุมนุมลูกเสือและเนตรนารีวิสาหมัญชาชีวศึกษา ครั้งที่ ๑๓ เมื่อวันที่ ๑๔-๑๘ มีนาคม ๒๕๔๘ ณ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีขอนแก่น อ.มัญจาคีรี จ.ขอนแก่น โดยงานนี้มีทีมครูเพศศึกษา ในส่วนของอาชีวเอนำร่อง ๒ จังหวัด คือ นครศรีธรรมราชและอุดรธานี ร่วมจัดกิจกรรมในครั้งนี้ด้วย X

วิทยากรหลักเพศศึกษาก้าวอย่างฯ อาชีวะร่วมสร้างความรู้ ความสนุกสนานให้เหล่าคุณครูในการอบรมครูอาชีวะ จังหวัดชลบุรี ที่พัทยา เมื่อวันที่ ๔-๘ เมษายน ๒๕๔๘ X

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต ๑ ในฐานะผู้ประสานงานโครงการก้าวอย่างฯ เขตกรุงเทพฯ จัดเวทีรองผู้อำนวยการโรงเรียนในโครงการก้าวอย่างฯ ทั้ง ๔๕ แห่ง เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำงานเพศศึกษา เมื่อวันที่ ๒๕-๒๖ เมษายน ที่โรงแรมเฟิร์สท์ โดยได้เชิญ น.พ.พันธ์ศักดิ์ ศุภระฤกษ์ นายแพทย์ชื่อดังแห่งรายการ ซูรักซุส มาร่วมบรรยายด้วย X

เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ที่ผ่านมา โครงการก้าวอย่างอย่างเข้าใจ ร่วมกับ หนังสือพิมพ์ออนไลน์ประชาไท หนังสือพิมพ์บนเว็บไซต์ จัดงานสังวาสเสนา ครั้งที่ ๓ ที่โรงพยาบาลนครเข่าดี ราม่า อาร์ซีเอ ในหัวข้อ "เรื่องธรรมชาติของเรา" ซึ่งเป็นการพูดคุยในเรื่องที่เกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกันผู้ร่วมเสนาได้แก่ วิทยา แสงอรุณ เจ้าของคอลัมน์ เลิกแอบ(เสียที) ในหนังสือพิมพ์ผู้จัดการ เดชาวุฒิ ฉันทาทะโร นางโชวีชื่อดัง คณิตลักษณ์ รักษาอยู่ สมาชิกกลุ่มสะพานตัวแทนของหญิงรักหญิง และ พ.ญ. อัมพร เบญจพลพิทักษ์ ผู้อำนวยการศูนย์สุขภาพจิตเขต ๑๓ กรมสุขภาพจิต มาร่วมแลกเปลี่ยนความเห็น โดยมี พงศนรินทร์ อุลิต จากโรงพยาบาลนครเข่าดี ราม่า เป็นผู้ดำเนินรายการ X

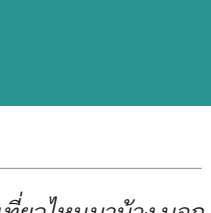
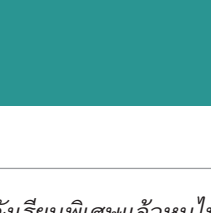
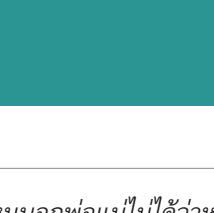
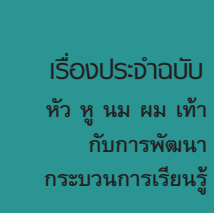
บางกอกชอก || ชก

แพรวิต ซอย ๑๕

หลายสิบปีก่อน เมื่อไปรับราชการครั้งแรกในตำแหน่งอาจารย์ที่ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุดรฯ บุญส่ง จำปาบรรพ์ เนื้อตัวสั้นเตา นอบน้อมยกมือไหว้ 'ท่านผู้อำนวยการ' หลังจาก 'ท่านผอ.' ทราบว่ามารายงานตัว จึงบอกให้รีบไปพบกับ ผศ.ผอ. หลายนาที่ต่อมา ผู้มาใหม่ถึงได้ทราบ ว่า 'ท่านผอ.' คนดังกล่าว มิใช่ 'ท่านผอ.' แต่คือ 'ท่านนักการ' มาดแทนของวิทยาลัย ■■■■■ วันก่อน 'ตะเข้หน้อย' ลงไปงาบปลาสาวยามที่เลี้ยงไว้ในบ่อปลาหน้าบ้านย่านรามอินทรา ภาวนา เหวียนระวี องค์การแพช โทร.ขอความช่วยเหลือจากสารพัดหน่วยงาน แต่ก็เหลวในที่สุดพระเอกที่ขี่ม้าขาวไปช่วยก็คือ จยย.รับจ้างหน้าปากซอย จึงตบรางวัลเป็นเหล่าฝรั่งหนึ่งขวด เอาไว้แก้ลม

ตะเข้หน้อย (บรีอ) ■■■■■ เนื่องจากติดพิธีเปิดอบรมครูเพศศึกษาที่โรงแรมปทุมรัตน์ นิรมิตร ชวาระนอง และ ไพวุฒิ ลังกา MT ภาคอีสาน มีแวจะรุ่ง(ริง) เพราะไปรายงานตัวที่ม.ราชภัฏอุบลฯ วันแรกล่าช้า ปล่อยให้พิธีการและรองอธิการบดีนั่งรอเกือบชั่วโมง ■■■■■ สุรัชย์ ไคว้ตระกูล ผู้ประสานงานศูนย์ภาคเหนือทุ่มเทแรงกายแรงใจไปอบรมครู ตามคำขอจากผู้บริหารโรงเรียนทั้ง ๓ แห่ง คือ แม่ทะวิทยา ดอนชัยวิทยา และวังเหนือวิทยา ที่คึกคักงบประมาณโรงเรียน ออกค่าใช้จ่ายอบรมเรื่องเพศให้ครูทุกคน ดีใจแทนเยาวชนเมืองลำปางจริง ๆ ■■■■■ ทีมครูเพศศึกษาโรงเรียนนางแก้วพิทยา พัทลุง ยกทีมไปขอดูงานเพศศึกษาในโรงเรียนบ้านท่ามิหรำ เพื่อเรียนลัดว่าจะพัฒนาการสอนเพศศึกษาอย่างไรให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุด ■■■■■ ปราโมทย์ จิตบรรจง สพท.กทม.เขต ๑ ผู้ใหญ่ใจดีช่วยจองห้องประชุมและที่พักสำหรับน้องเครือข่ายเยาวชนกว่า ๕๐๐ คนจากทั่วประเทศ ที่จะเข้าร่วมงานประชุมระดับชาติเรื่องเอ็ดส์ ครั้งที่ ๑๐ ระหว่าง ๑๓-๑๕ ก.ค. นี้ ที่กรุงเทพฯ ■■■■■ ไม่กี่ปีก่อน สมัยเรียนอยู่ราชภัฏ กาญจนบุรี ปราโมทย์ ประกอบแสง และ ชัยยธิน ชัยยธุม เคยเข้าหลักสูตรหนุ่มสาวเท่าทันเอ็ดส์ที่แพชจัดร่วมกับราชภัฏมาแล้ว มาปีนี้อดีตนักศึกษาทั้งสองกลายเป็นอาจารย์ที่ โรงเรียนหนองรีประชานิมิตร ซึ่งได้ร่วมงานเพศศึกษากับก้าวอย่างฯ อีก เห็นมะ...เรื่องเพศเป็นเรื่องที่ต้องเรียนรู้ตลอดชีวิตจริง ๆ ■■■■■ เมื่อผู้เข้าอบรมเริ่มซาบซึ่งตะลึงงันกับกิจกรรม 'เส้นชีวิต' ที่สะท้อนให้เห็นว่าเรื่องเพศเกี่ยวข้องกับมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย วิทยากรเลยจะพาชมวัดให้เห็นว่า ดังนั้น มนุษย์ 'ทุกวัย' จึงควรได้เรียนรู้เรื่องเพศ โดยชงคำถามเด็ดให้แก่ผู้เข้าอบรม 'เมื่อเป็นดังนี้แล้ว ท่านอาจารย์คิดว่าเรื่องเพศเนี่ย ควรจะสอนกันในช่วงไหนของชีวิตดี' อาจารย์หนุ่มไฟแรงจากวิทยาลัยการอาชีพหัวไทร นครศรีธรรมราช ณรงค์ เพชรมาก ก็ตอบขึ้นด้วยเสียงอันดังว่า 'สอนเทอมหน้าเลยครับ' ■■■■■ อรุโณ ชมมะลิ และ ระพีพรรณ นิมประยูร โรงเรียนบ้านดอนหวายนครปฐม ต่างประสานเสียงว่า ชอบเรื่องเพศ ทำแล้วสนุก มีความสุข คนแรกถึงกับอาสาว่า ให้อบรมครูอีกร้อยโรงเรียนก็ยังไหว ขอเพียงแอกเซสไม่ทอดทิ้งกัน ส่วนคนหลังโหมงานหนักถึงกับต้องเข้าโรงหมอด่วน ด้วยข้อหาเครียดลงกระเพาะ ■■■■■ ขอน้อมคารวะผู้ประสานงานและ MT ทุกท่านที่ลงแรงจัดอบรมครูผู้สอนเพศศึกษาและชิงแผนบูรณาการเพศศึกษาในแต่ละโรงเรียนอย่างแข็งขัน แม้ว่า MT หลายท่านได้ย้ายจากสำนักงานเขตพื้นที่นี้ ไปเป็นอาจารย์ ม.ราชภัฏแล้ว แต่ยังคงร่วมเดินทางกับก้าวอย่างฯ ไปด้วยกันเหมือนเดิม และที่ต้องคารวะอย่างยั้งยงก็คือ คุณครูผู้สอนเพศศึกษาทุกท่านที่กำลัง 'ปล้ำ' กับหลักสูตรเพศศึกษากันทั่วราชอาณาจักรในเวลานี้ X

สารบัญ

เหมือนจะมีคำตอบสุดท้าย

“หนูไม่ได้โกหก เพียงแต่หนูบอกพ่อแม่ไม่ได้ว่าหลังเรียนพิเศษแล้วหนูไปเที่ยวไหนมาบ้าง บอกไป เขาก็ไม่ชอบหรือไม่สบายใจเพราะเขาคิดไม่เหมือนหนู หนูก็ไม่ได้ทำอะไรนะ นอกจากอยากไปเที่ยวกับเพื่อนตามประสาวัยรุ่น”

สาวน้อยหน้าใส เรียนได้ ๓.๘ เล่าความรู้สึกถึงสาเหตุที่เธอพูดกับพ่อแม่ไม่ได้ทุกเรื่อง แม้จะรู้สึกว่าสัมพันธ์ภาพระหว่างกันจะอยู่ในเกณฑ์ดี

‘พวกผู้ใหญ่ ทำไม่ชอบลืมน่าพวกเขาก็คงเคยเป็นเด็กมาก่อน เคยชอบสนุกสนานมาก่อน’ สาวรุ่น เกรต ๓.๗ อีกคนหนึ่งเปรยขึ้นในประเด็นสนทนาเดียวกัน

...นี่แค่เรื่อง ‘ไปเที่ยว’ เด็กๆ ยังรู้สึกว่าบอกไม่ได้ แล้วถ้าเป็นเรื่องแฟน เรื่องเพศสัมพันธ์ และผลจากการมีเพศสัมพันธ์ละ เด็กส่วนใหญ่จะหันหน้าไปปรึกษาใคร เพราะหากพูดไปก็คงจะ...

การศึกษาในสหรัฐพบว่า เด็กๆ ราว ๙ ใน ๑๐ คนรู้สึกว่าตัวเองจะชะลอการมีเพศสัมพันธ์ออกไป หรือมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยมากขึ้นได้ หากได้พูดคุยกับผู้ใหญ่ที่เปิดใจกว้าง และให้ข้อมูลที่ตรงไปตรงมาแก่พวกเขา

การศึกษายังพบว่า พื้นฐานจากการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดี และการพูดคุยกันดีๆ โดยเฉพาะแบบไม่เป็นทางการเป็นระยะๆ ระหว่างผู้ใหญ่กับเด็กในเรื่องเพศ จะมีผลในเชิงบวกต่อการตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์ของเด็ก

แต่พ่อแม่หรือผู้ใหญ่มักจะคิดว่าตัวเองคุยกับลูกไม่ได้หรือไม่มีอิทธิพลต่อลูกเพราะเห็นว่าลูกเชื่อเพื่อน เชื่อสื่อ และชอบสนุกสนาน

นอกจากนี้ การสนทนาเรื่องเพศระหว่างผู้ใหญ่และเด็ก ต้องเน้นในเรื่องการแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริงที่รอบด้าน

แม้ผู้ใหญ่จะมีลุ้นให้เด็กมี คำตอบสุดท้าย เพียงคำตอบเดียว แต่สำหรับเรื่องเพศไม่ว่าจะยุคสมัยใดก็ตาม คงไม่มี ‘คำตอบสุดท้าย’ ที่เป็นคำตอบที่ ‘ถูกต้องนะครับ’

บรรณาธิการ

S-exchange สว่างสวาระ ราย ๓ เดือน เป็นเวทีการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาสำหรับเครือข่ายโครงการ “ก้าวอย่างเข้าใจ” และเครือข่ายคนทำงานด้านเอ็ดส์เพศศึกษา และสุขภาพทางเพศ จัดทำโดย องค์การแพธ (PATH) ในโครงการ “ก้าวอย่างเข้าใจ” ซึ่งได้รับการสนับสนุนเงินทุนจากกองทุนโลกเพื่อแก้ไขปัญหาเอ็ดส์ วัณโรคและมาลาเรีย (Global Fund to Fight AIDS, Tuberculosis & Malaria)

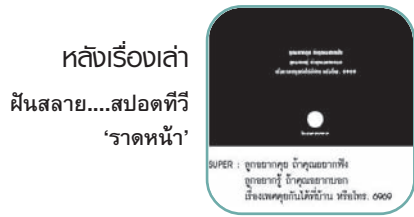
บทความหรือข้อคิดเห็นใดๆ ในจดหมายข่าวนี้เป็นความเห็นส่วนตัวของผู้เขียน และอาจไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นของกองบรรณาธิการ

บรรณาธิการ: รุจน์ โกมลบุตร กองบรรณาธิการ: กาวานา เหวียนระวี, วรานุช ชินวรโสภาค, หทัยรัตน์ สุตา, อุษาสินี รวีทอง, กษมา สัตยาหุรัถย์, อรพิน อึ้งยงพัฒนา, ชูไชย นิใจไตรรัตน์, พรนุช สถาผลสวัสดิ์, สุกัทธา บัวเพิ่ม, กันทิมา เพ็ชรคง **ศิลปกรรม:** สติฉัย แผลมกล้า

ติดต่อ **S-exchange** ได้ที่ องค์การแพธ (PATH) ๓๗/๑ ซอยเพชรบุรี ๑๕ ถนนเพชรบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

โทรศัพท์ ๐ - ๒๖๕๓ - ๗๕๖๓ - ๕ โทรสาร ๐ - ๒๖๕๓ - ๗๕๖๘

อีเมล pathbangkok@path.org และ www.teenpath.net

เด็กเรียนดี

ฮอร์โมน IWF ไม่เกิดหรือไง

อย่ามองว่าเด็กเรียนไม่ดีเท่านั้นที่มีไซ้กส์

อาจารย์ประเทือง ชุ่มนุ้ย
วิทยาลัยการอาชีพบางแก้ว จังหวัดพัทลุง

ท้องแล้ว ก็ยังเรียนได้

โอกาสทางการเรียนของนักเรียนที่ตั้งครรภ์ยังไม่หมดเสียทีเดียว เพราะโรงเรียนหนองชุมแสงวิทยา อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ให้โอกาสเด็กที่ตั้งท้องจากโรงเรียนต่างๆ มาเรียนที่นี่ได้

อาจารย์ไมตรี ศรีสกุลไทย ผู้อำนวยการโรงเรียนให้สัมภาษณ์ว่า เนื่องจากพวกเรามีปัญหาทั้งเรื่องท้องและเรียน จะเรียนต่อ กศน. ก็ไม่ได้ เพราะ กศน.ไม่รับเทียบโอน ที่สำคัญ พรบ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ ก็ให้ทุกคนมีสิทธิในการเข้ารับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเท่าเทียมกัน โรงเรียนจึงจัดโครงการนี้มาตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๔๔ เด็กที่เข้ามาด้วยเหตุนี้ก็มีเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เด็กที่มีปัญหาอย่างอื่นเช่นถูกรั้วไทรมาโรงเรียนหนองชุมแสงฯ ก็ยินดีต้อนรับ

เนื่องจากนักเรียนที่ตั้งท้องรู้สึกอายเพื่อนและไม่อยากใส่เครื่องแบบมาเรียน โรงเรียนจึงจัดให้นัดหมายไปเรียนกับอาจารย์ในวันอังคารและวันศุกร์ โดยไม่ต้องเรียนร่วมกับเพื่อนๆ “การมีเด็กที่ตั้งท้องเข้าเรียนไม่ได้ทำให้เด็กส่วนใหญ่อยากมีเพศสัมพันธ์กันมากขึ้นเลย และถึงจะมีเพศสัมพันธ์ก็ต้องมีอย่างปลอดภัยเพื่อจะไม่ให้มีปัญหาอย่างเพื่อนร่วมโรงเรียนที่ตั้งท้อง”

อาจารย์ไมตรีใช้เวลาอย่างมากในการทำความเข้าใจกับอาจารย์และผู้ปกครอง “ให้เขาลองคิดว่า หากเด็กเหล่านี้เป็นลูกเป็นหลาน เขาจะอย่างไร ไม่มีใครอยากให้มีความทุกข์เช่นนี้ แต่เมื่อเกิดขึ้นแล้ว ก็ต้องแก้ไขเด็กที่ตั้งท้องไม่ใช่คนผิด แต่เพราะเขาไม่มีความรู้เรื่องเพศ เราก็ต้องให้โอกาสเขา”

อาจารย์ไมตรีมีความเห็นว่า หลังจกมีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนแล้ว จำนวนเด็กที่ตั้งท้องในโรงเรียนลดลงไปมาก เด็กที่ตั้งท้องส่วนใหญ่ก็มาจากโรงเรียนอื่น และได้เรียนรู้จากวิชาเพศศึกษาด้วยว่าจะใช้ชีวิตต่อไปอย่างไร นอกจากนี้ทางโรงเรียนยังสอนวิชาชีพเบื้องต้น เช่น บัญชี คอมพิวเตอร์ ภาษาอังกฤษ เพื่อให้เด็กสามารถหางานทำเลี้ยงดูลูกได้ ✕

โรงเรียนก้าวต่างๆ จัดเพศศึกษาต่อเนื่องทุกชั้นปี

เนื่องจากคณะทำงานในทุกภาคของโครงการก้าวต่างๆ ในปีการศึกษา ๒๕๔๘ มีทิศทางชัดเจนในการส่งเสริมเพศศึกษาเข้าสู่สถานศึกษา จึงทำให้สถานศึกษาหลายแห่งที่มีความพร้อม สามารถวางแผนจัดเพศศึกษาได้อย่างต่อเนื่องทุกชั้นปี ครูทำงานกันเป็นทีม และมีคณะวิทยากรหลักช่วยแนะแนวเพื่อพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาร่วมกับครู

นอกจากการสอนเพศศึกษาในสถานศึกษาแล้ว กลุ่มบางพลีและเยาวชนจากค่ายละครก้าวต่างๆ ๗ จังหวัด ได้แก่ ลำปาง ลำพูน อุตรดิตถ์ กาญจนบุรี เพชรบุรี ราชบุรี และ

นครปฐม จะแสดงผลงานละครเร่ในพื้นที่ โดยมุ่งให้ผู้ปกครอง อาจารย์ เยาวชน และสมาชิกในชุมชนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้จากละครที่นำเสนอตลอดเดือนกรกฎาคม ศกนี้

ขณะที่สงขลา ทีมก้าวต่างๆ ร่วมกับเทศบาลนครหาดใหญ่ ได้เปิด “ศูนย์เพลินใจสบาย” เป็นการนำร่อง เพื่อพัฒนารูปแบบระบบส่งต่อบริการสุขภาพและสังคมสำหรับเยาวชน โดยเชื่อมต่อกับกิจกรรมการเรียนรู้เพศศึกษาในสถานศึกษา ✕

ทุกอย่างมีสองด้านเสมอ

ปลายเดือนเมษาที่ผ่านมา มีข่าวร้อนๆ อีกเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมใช้โทรศัพท์มือถือของวัยรุ่น ที่นักวิจัยระบุว่าใช้ทั้งพูดคุยและส่งข้อความ (SMS, Short Message Service) เฉลี่ยคนละ ๒ ชม.ต่อวัน เสียเงินค่าบริการเดือนละหลายร้อยบาท และยังส่งผลต่อบุคลิกภาพ “ต่อไปเด็กจะกลายเป็นคนสองบุคลิก บุคลิกที่แท้จริงอาจจะเป็นคนไม่กล้า เชื่องซึม และบุคลิกเทียม เก่ง กว้าง โก้...”

ผศ. ดร.อมรรวิชัย นาครทรรพ, คมชคัลลิก, ๒๕ เม.ย. ๔๘

ต้นตาลเป็นเด็กหนุ่มที่เข้าร่วมค่ายพัฒนาทักษะแกนนำด้าน ICT ของโครงการก้าวอย่างฯ และมุ่งมั่นที่จะลงสมัครเป็นประธานนักเรียนในช่วงเปิดเทอมใหม่นี้ “พวกส่ง SMS ชิงรางวัล ผมก็รู้ว่าไม่คุ้ม แต่ได้ลุ้น เป็นความสุขอย่างหนึ่ง อย่างตอบคำถามได้ตัวหนัง Star Wars มาให้แฟน เด็กก็ภูมิใจว่าเราได้พยายามทำอะไรเพื่อเขา”

ต้นตาลไม่ได้ปฏิเสธว่า SMS นั้นก็มีข้อเสีย ทำให้สิ้นเปลืองโดยใช่เหตุ และวัยรุ่นส่วนหนึ่งก็ส่งข้อความถึงกิ๊ก หรือไม่ก็ส่งภาพโป๊ให้กัน แต่ก็ไม่ได้ถึงกับทำให้เป็นคนสองบุคลิกอย่างที่ผู้ใหญ่เป็นห่วงหรอก

“พวกคำถามชิงรางวัลในรายการวิทยุส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีสาระ แต่รายการทีวีที่ให้แสดงความคิดเห็นต่อข่าวต่างๆ ผมก็ชอบส่ง SMS เข้าไปนะ... ไม่ได้หวังรางวัล..แต่อยากแสดงความคิดเห็นบ้าง”

“พ่อแม่ผมให้ตั้งค้เติมเงินเดือนละ ๓๐๐ บาท ผมก็ใช้พอดีแต่เปิดเทอมใหม่นี้ผมก็เลิกใช้มือถือแล้ว ใช้ PCT แทน ค่าโทรถูกกว่าด้วย”

ต้นตาลเสนอว่าควรแรงค้ให้รายการต่างๆ ตั้งคำถามแบบทดสอบ ความรู้ทั่วไป และชิงรางวัลกัน

“ผมว่ามันเป็นความบันเทิงอย่างหนึ่ง... ถ้าเราใช้ให้เป็นประโยชน์ การสื่อสารมันต้องรวดเร็ว” ...จนถึงวันที่ให้สัมภาษณ์นี้ ต้นตาลก็ยังเป็นขาประจำส่ง SMS อยู่ ✕

อธิราธ จันญาธิย (ต้นตาล)

นักเรียนชั้น ม. ๕ โรงเรียนมัธยมวัดธาตุดอก กทม.

ขึ้นอยู่กับผู้ใช้....(คนเดียวกันเมื่อไหร่)?

ในฐานะผู้บริหารธุรกิจด้านเทคโนโลยีการสื่อสารยุคใหม่ คุณสมชัยกล่าวว่า การที่วัยรุ่นใช้ SMS หรือบริการเสริมต่างๆ บนมือถือ เช่น ดาวน์โหลดรูปภาพ ริงโทน ฯลฯ ถือว่าเป็นไปตามประสาช่วงอายุที่กำลังสนใจและลองสิ่งใหม่ๆ อยากรู้อยากลองในกระแสนิยม (อินเทอร์เน็ต) การพัฒนา SMS มาใช้โหวตหรือตอบคำถามแทนในรายการวิทยุโทรทัศน์ แทนการส่งชิ้นส่วนผลิตภัณฑ์หรือไปรษณียบัตรมานั้นก็เพื่อความสะดวกรวดเร็ว ง่ายสำหรับผู้บริโภค ในขณะที่ค่าใช้จ่ายเท่าๆ กัน “ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ ผู้ประกอบการหรือแม้แต่องค์กรของตัวเองก็ไม่ได้เข้มงวดและมองเห็นถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นทั้งต่อเยาวชนหรือประชาชนทั้งหมด...เราจึงได้เห็นการตั้งคำถามที่ไม่เป็นประโยชน์ ไร้สาระเกินไป” สมชัยกล่าว

นักธุรกิจหนุ่มมีข้อเสนอแนะที่ไม่ต่างจากคนอื่นในสังคมว่า “เราต้องลุกขึ้นมากระตุ้นทุกฝ่ายให้ร่วมมือกัน ช่วยกันสร้างจิตสำนึกที่ดีในการสร้างสรรค์รูปแบบรายการที่ดีมีคุณภาพ มีสาระประโยชน์ และนำศักยภาพเทคโนโลยี SMS ที่สะดวกรวดเร็ว และ interactive มาใช้อย่างเหมาะสม...เพราะตัวเทคโนโลยีเองไม่ได้มีอันตรายหรือสร้างปัญหาใดๆ แต่ขึ้นอยู่กับวิธีการนำมาใช้...”

ตัวอย่างการใช้ SMS ที่เกิดประโยชน์ เช่น การบริจาคเงินในช่วงภัยพิบัติสึนามิที่ผ่านมา หรือการใช้เป็นระบบเตือนภัยหรือแจ้งข่าวด่วนต่างๆ ทำให้ผู้ใช้บริการและสังคมส่วนรวมได้ประโยชน์อย่างเต็มที่

“แนวโน้มการใช้มือถือยังคงแพร่หลายมากขึ้น ตอนนี้มือถือเทคโนโลยีบนมือถือ MMS (Multimedia Messaging Service) คือการส่งข้อความ ภาพ และเสียงที่กำลังได้รับความนิยมตามมาติดๆ เราก็ร่วมจัดแคมเปญ MMS ให้ประชาชนส่งภาพเหตุด่วน เหตุร้าย หรือสภาพปัญหาต่างๆ ในท้องถิ่นเข้ามาในรายการโทรทัศน์ นี่ก็เป็นตัวอย่างที่ดีต่อสังคม”

สมชัยยืนยันว่าปัญหาไม่ได้อยู่ที่เทคโนโลยีหรือมือถือ แต่อยู่ที่การนำมาใช้ของคนมากกว่า เพราะหากเราถ่วงถ่วงการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ ก็จะทำให้การพัฒนาบริการรูปแบบใหม่ที่มีประโยชน์ไม่เกิดขึ้น ✕

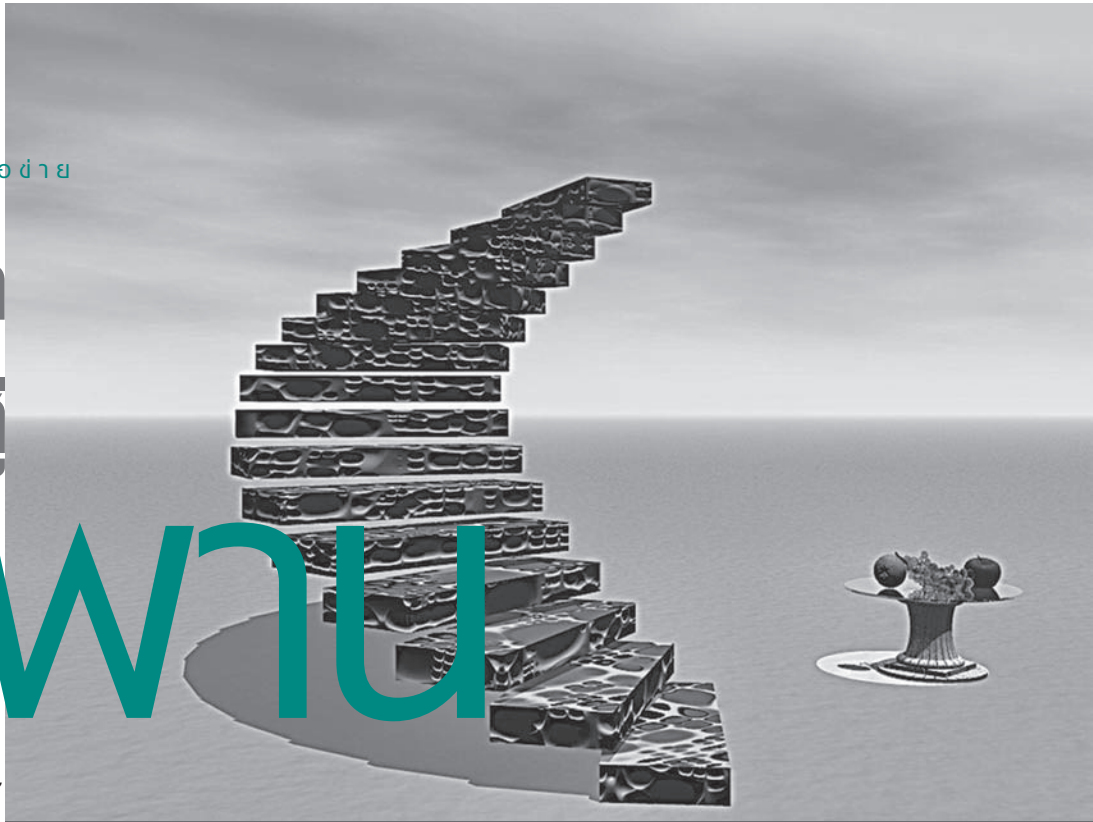
“ต้องรู้จักนำศักยภาพเทคโนโลยี SMS ที่สะดวกรวดเร็ว และ interactive มาใช้อย่างเหมาะสม... เพราะตัวเทคโนโลยีเองไม่ได้มีอันตรายหรือสร้างปัญหาใดๆ แต่ขึ้นอยู่กับวิธีการนำมาใช้...”

สมชัย เลิศสุทธวงศ์
 ผู้ช่วยกรรมการผู้อำนวยการ ส่วนงานธุรกิจสื่อสารไร้สาย เอไอเอส

เพศศึกษา กับแนวทางสู่ นิพพาน

ดร. เมก สิทธิพันธ์
ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพศึกษา ภาคใต้

มีหลายกระแสสงสัยว่า เพศศึกษากับปรัชญาเชิงพุทธ ชัดแย้งกันหรือไม่?

ผู้เขียนอยากตั้งต้นแบบนี้ว่า หากพุทธศาสนิกชนเป็น ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน โดยใช้หลักแห่งไตรสิกขา คือ สติ สมาธิ ปัญญา จนสามารถจัดการกับปัญหา (ทุกข์) ได้ ก็น่าจะได้ชื่อว่า พุทธศาสนิกชนคนนั้นประสบความสำเร็จในระดับโลกก็วิสัยได้แล้ว

ดังนั้น หากเยาวชนของเราเข้าใจ และเรียนรู้เรื่องเพศ พร้อมทั้งสามารถจัดการ กับเรื่องเพศอย่างผู้มีสติปัญญา แก้ปัญหาได้ ก็ควรจะถือว่าเขาได้จัดการเกี่ยวกับเรื่องเพศ อย่างถูกต้อง

หลายกิจกรรมของกระบวนการเรียนการสอนเพศศึกษาในโครงการก้าวอย่างอย่างเข้าใจ ที่ครูให้นักเรียนได้มีโอกาสพิจารณาตนเองทั้งในเรื่องของอารมณ์ โกรธ เกลียด หลง ให้รู้จักสาเหตุ และดับความโกรธโดยวิธีต่างๆ กัน วิธีการแบบนี้ก็คือ การใช้หลักธรรมในการเข้าไปพิจารณาสิ่งที่เกิดขึ้นในภาวะของจิตทั้งในรูปของความคิด ความชั่ว

ท่านพุทธทาสก็เคยพูดถึงเรื่องเพศศึกษาโดยแยกแยะให้เห็นว่า ธรรมชาติของมนุษย์ และสิ่งมีชีวิต มีเรื่องของการสืบพันธุ์เพื่อให้เผ่าพันธุ์ดำรงอยู่ในโลกได้ แต่การสืบพันธุ์นั้นก็ถูกธรรมชาติ หยอด เรื่องกามารมณ์เอาไว้เสมือนเป็น รางวัล ตอบแทนให้สิ่งที่มีชีวิตได้สังวาสกัน

ปัญหามีอยู่ว่ามนุษย์นั้น รู้เรื่องนี้ มากเกินไปหรือไม่ หรือเพราะ ความไม่รู้ ในคุณ และโทษของกามารมณ์ต่างหาก จึงปล่อย “จิตตั้ง” ให้หลงไป หากครูให้เด็กได้เข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ ได้เห็น และได้รู้ ก็จะเข้าสู่การเป็น ผู้รู้ ผู้ตื่น และเมื่อแก้ไขปัญหาได้ ก็ย่อมจะเกิดเป็น ผู้เบิกบาน มีความสุข

ดังนั้นในเรื่องเพศศึกษา การให้เด็กเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อเป็น ผู้รู้ สามารถป้องกัน และหลีกเลี่ยงภาวะการฉกั้ทั้งหลายได้ ย่อมจะถือว่าไม่ได้ขัดกับแนวพุทธ ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาตนเองและสังคมได้อย่างฉลาด

บางกระแสบอกว่า การสอนเพศศึกษาเป็นการยึดหลักของกามสุขัลลิกานุโยค คือ ยึดถือเรื่องการบริโภคมกามเป็นหลัก ส่วนหลักอัสถกัลมณานุโยค คือการทรมานกายตนเองจริงๆ แล้วทั้งสองสายนี้ พระพุทธองค์ตรัสว่า ไม่ใช่หนทางแห่งการหลุดพ้น หรือพบวิโมกขธรรมสูงสุดได้

ถามว่าเพศศึกษาเป็นเรื่องของกามสุขัลลิกานุโยคหรือไม่ โดยความเป็นจริงแล้ว คนที่มีชีวิตอยู่ในฆราวาสส่วนใหญ่ย่อมถือเป็นพวกกามโภคี คือยังบริโภคมกามทั้งนั้น ตั้งแต่ในอดีตมาแล้ว คนเหล่านี้หากได้ปฏิบัติสายวิปัสสนากัมมัฐาน ปฏิบัติตามธรรมคำสั่งสอน และยึดมั่นทางสายกลาง (มัชฌิมาปฏิปทา) เท่านั้น จึงจะมีโอกาสเข้าสู่กระแสพระนิพพานและสูงขึ้นไปถึงนิพพาน

ถึงแม้เขาจะเป็นฆราวาสก็ตาม ✕

สวัสดีครับคุณผู้อ่านวารสาร ‘แลกเปลี่ยนทางเพศ’

ผมได้รับเกียรติมาคุยกับคุณในคอลัมน์ ‘บอริคสนทนา’ ของฉบับนี้ แต่เนื่องจากเขาให้เนื้อที่แค่หนึ่งหน้ากระดาษ ผมจะไม่เสียพื้นที่กับการอารัมภบทที่ยาวจืดชืดทักทายเพียง ‘เฮโล’ อีกหนึ่งครั้งก็พอ

เพื่ออีกใจผมได้ตั้งใจใช้เวลาเล็กน้อยนิดสำรวจเว็บไซต์ต่างๆ ที่มีเนื้อหาทางเพศศึกษา เพื่อลองดูว่ามีอะไรบ้าง เริ่มต้นด้วยการพิมพ์คำว่า ‘เพศศึกษา’ ลงใน <http://www.google.co.th/> จะเห็นผลดังนี้: <http://tinyurl.com/ccbto> (ควรตั้งค่าของกูเกิ้ลให้เห็นผล จำนวน ๕๐ ผลในหนึ่งหน้า ก็จะได้ผลดี) ผมเองก็ได้สำรวจผลคำตอบของกูเกิ้ลเพียง ๕๐ ผลแรกอย่างลวกๆ ใช้เวลาประมาณหนึ่งชั่วโมง โดยเอาผลที่ดูน่าสนใจขึ้นพร้อมกันประมาณ ๓๐ เว็บไซต์ แล้วค่อยๆ ปิดเว็บไซต์ที่เข้าไปดูแล้วไม่มี จนเหลือเพียง ๖ เว็บไซต์ที่พอทนได้ เพื่อนำมาเสนอคุณผู้อ่าน

ก่อนอื่น ผมอยากบอกว่า ความชอบและความอคติของผม ไม่จำเป็นต้องเหมือนกับคุณ (และผมเองก็มักจะมีรสนิยมเพี้ยนๆ เสียด้วย) ดังนั้น คุณผู้อ่านควรเข้าไปสำรวจเอาเอง อย่าเชื่อผมเป็นอันขาด เพราะจะเป็นภัยแก่ตัวเอง อคติของผมคือ

ประการแรก ผมค่อนข้างจะมีอคติกับเว็บไซต์ที่มีหอมมาให้ความรู้ทางเพศ (ลึกลับ แล้วเป็นความอิจฉาว่า ทำไมหนอคนที่เห็นหอมพูดอะไรแล้ว สังคมจึงเชื่อฟังไปหมด มีหอมเท่านั้นหรือที่มีประสบการณ์ทางเพศ) บังเอิญผมไปเจอเว็บไซต์ของบุคคลในอาชีพ ‘นักคิดมาก’ แห่งหนึ่ง พอเห็นข้อความทำนองว่า ‘ทำอะไรดีเมื่อลูกชายไม่เป็นชาย’ ผมก็รีบปิดทันที

ประการที่สอง ผมมีอคติกับเว็บไซต์เพศศึกษาที่คอยจะสั่งสอนผม เสมือนดูถูกผมว่าไม่มีความคิดเป็นของตัวเอง ขอยกตัวอย่างข้อความจากเว็บไซต์แห่งหนึ่งที่ค่อนข้างดีแต่พลาดไปนิดหนึ่ง: ‘จะรับมี XXX ไปทำไมให้พ่อแม่เสียใจ และเราเองก็เสียโอกาสยอมรับใหม่...วัยเรียนยังไม่แก่กล้า...ไม่มีความรอบรู้พอ อาจทำให้ติดโรคเอดส์! นากลับใหม่ละ หรือท้อง! ทั้งที่ยังไม่พร้อม (ในขณะที่เพื่อนใส่เอวลอย...เราใส่เสื้อคลุมท้อง) เพื่อนๆ จะยอมรับใหม่...ต้องหลบๆ ซ่อนๆ จะหาความสุขได้ที่ไหนกัน...’

ข้อความแบบนี้ ย่อมไม่เหมาะสมสำหรับนักเรียนหญิงที่ตั้งครรภ์ไปแล้ว เพราะจะทำให้เธอรู้สึกผิดและถูกซ้ำเติม หากจะแทนด้วยข้อความที่ให้กำลังใจแก่นักเรียนหญิงที่ตั้งท้องพร้อมคำแนะนำจากเพื่อนรุ่นพี่ที่เคยผ่านประสบการณ์เหมือนเธอมาก่อนจะเป็นการให้แง่คิดที่ดีแก่นักเรียนทุกคนทั้งในด้านการเตือนสติ ทำให้เกิดการระมัดระวังการตั้งท้องโดยไม่พร้อม และช่วยให้นักเรียนที่ตั้งท้องแล้วสามารถปรับตัวกับสภาพใหม่ของตนโดยไม่ต้องมีการเทศนาสั่งสอน หรือซ้ำเติมกันแต่อย่างใด

แต่ข้อความข้างบนนี้ ผมเข้าใจว่าเป็นผลผลิตของกลุ่มอาสาสมัครวัยรุ่นจากภาคใต้ที่ตั้งใจทำงานเพื่อส่วนรวม และเป็นเว็บไซต์ที่มีสาระน่าอ่านมากมาย ผมจึงขอดึงเพียงเบาๆ ใน

ข้อความนี้ และขอเชิญคุณผู้อ่านเข้าชมผลงานที่ดีของพวกเขาที่ <http://teenpath.net/south04/index.html>

ผมชอบเว็บไซต์เพศศึกษาที่ให้ความรู้เรื่องเพศอย่างตรงไปตรงมา ไม่อ้อมค้อม ไม่สั่งสอน แต่หากมีการนำเสนอแง่คิดเรื่องเพศสัมพันธ์และทักษะชีวิตที่มาจากหลากหลายทัศนะและประสบการณ์ ผมจะไม่รังเกียจเลย เพราะเป็นการให้เกียรติผู้อ่านที่จะเรียนรู้จากผู้อื่น โดยไม่ต้องถูกยึดเยียดทางความคิดและสามารถที่จะใช้วิจารณญาณของตัวเอง

สรุปแล้วเว็บไซต์ที่ผมชอบที่สุดจากการค้นกูเกิ้ล ๕๐ ผลแรกได้แก่(แดน ตะ ระ แรน แตน แตร!)

<http://samunpai.com/sex/> ชอบที่ตรงไปตรงมาดี ให้สาระน่ารู้ มองเพศสัมพันธ์ในแง่ดี ชอบหัวข้อ ‘ร่วมรักอย่างไร? ที่ไหนดี?’

<http://doctor.co.th/Sextalk/> น่าสนใจมาก แม้ยังไม่เสร็จดี และจัดทำโดยหมอคนหนึ่ง ชอบหัวข้อ ‘หายใจขณะร่วมรัก’

<http://www.xq28.net/> เว็บไซต์สำหรับทุกคนที่มีสาระความรู้ที่หลากหลายในเรื่องราววิถีชีวิตของชาวเกย์

<http://lovesexclinic.com/quick.php> ไม่เลวจนเกินไปในบรรดาเว็บไซต์ประเภท ‘หมอรู้ดีที่สุด’

และแน่นอน น่าสนใจสำหรับวัยรุ่นคือ <http://www.teenpath.net/> ผมไม่ได้เชียร์นะ แต่เข้าไปดูแล้วใช้ได้ดีทีเดียว

ความจริง กองบก. อยากให้ผมเขียนเรื่องกฎระเบียบที่จุกจิกที่มีผลกีดกันนักเรียน ซึ่งเป็นหัวข้อหลักของวารสารฉบับนี้ แต่ผมเป็นคนดี ไม่ชอบทำตามคำสั่ง จึงขอลงท้ายว่า คุณครูจะมาตั้งกฎระเบียบจุกจิกไร้สาระอย่างไร ผมไม่ว่าเลยครับ จะโทษนักเรียนชายหญิงให้เกลียดเกลียดไปหมดผมไม่สน จะให้เขาสวมกระโปรงที่ลากไปตามผิวจราจรผมไม่เดือด ขอเพียงอย่างเดียว อยากรังแก่นักเรียนหญิงที่ตั้งท้อง อย่าซ้ำเติมเธอ ให้โอกาสเธอเรียนจนจบ ให้เธอมาเรียนขณะตั้งครรภ์ ให้เธอพาลูกเล็กมาโชว์เพื่อน ให้เธอรู้สึกว่าเป็นคนพิเศษที่มีประสบการณ์พิเศษ ให้เธอเป็นวีไอพีของห้องเรียน แค่นี้ผมพอใจครับ

ติดเครื่องขายถุงยางแบบหยอดเหรียญในโรงเรียน

ลงขันความคิดฉบับนี้เราพาท่านผู้อ่านมาพบกับคำถามที่กำลังเป็นหัวข้อถกเถียงกันในสถานศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการส่งเสริมให้เยาวชนมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย โดยมีคนกลุ่มหนึ่งเสนอความเห็นที่ควรติดตั้งตู้ขายถุงยางแบบหยอดเหรียญ เพื่อให้เป็นทางเลือกที่เป็นจริง แก่เยาวชน

เพราะไม่ต้องฝากันหรือถูกตัดสินจากคนขายแถมได้ถุงยางไปใช้ในราคาถูก ขณะที่อีกฝ่ายเห็นว่าเป็นเรื่องไม่เหมาะสม เพราะเยาวชนยังอยู่ในวัยเรียน และสถานที่ตั้งเครื่องฯ ก็เป็นสถานที่เอาไว้อ่านเรียนอีกด้วย

กองบรรณาธิการจึงได้ส่งนักข่าวออกไปตระเวนสอบถามความเห็นจากครูและผู้ทำงานกับเยาวชนหลายท่าน หลายสถาบันว่า

คิดอย่างไรบ้างกับการติดตั้งเครื่องขายถุงยางแบบหยอดเหรียญในสถานศึกษา

ดี

หรือ

ไม่

ขณะนี้ ตัวเลขของเยาวชนที่มีเพศสัมพันธ์นั้นมีอายุน้อยลง ม. ๒ ก็เริ่มมีเพศสัมพันธ์แล้ว การมีตู้ถุงยางในโรงเรียนจึงเป็นเรื่องจำเป็น แต่ไม่ได้แปลว่า เราสนับสนุนให้มีเซ็กส์ในโรงเรียน แต่เพื่อให้เด็กเข้าถึงถุงยางได้สะดวก ซื้อได้ในราคาถูกโดยไม่ต้องอายคนขายต่างหาก ผมมั่นใจว่าถุงยางไม่ใช่สิ่งที่กระตุ้นให้เด็กเกิดอารมณ์ทางเพศ แต่สื่อต่างๆ ที่มีอยู่รอบตัวเด็กต่างหากคือตัวกระตุ้น

ยงยุทธ วงศ์วิชัย
นักวิชาการสาธารณสุข ๗
สำนักงานสาธารณสุข ลำปาง

ยอมรับว่าเด็กสมัยนี้ 'เร็ว' ในเรื่องนี้ ดังนั้นการติดตั้งตู้ถุงยางในโรงเรียนจึงไม่ใช่เรื่องเสียหาย แต่ต้องทำความเข้าใจกับฝ่ายบริหารและผู้ปกครองให้ดีเสียก่อนที่จะดำเนินการ และต้องเลือกสถานที่ที่เหมาะสม ไม่ควรติดตั้งในที่โจ่งแจ้ง เพราะการหยอดเหรียญซื้อถุงยางเป็นการแสดงเจตนาที่ชัดเจนเหมือนกับการหยอดเหรียญเพื่อโทรศัพท์หาใครสักคน จึงต้องระวังว่าเด็กจะอายถ้ามีการล้อเลียนกัน

อ.อัจฉรา ทองปัน
วิทยาลัยการอาชีพฝาง เชียงใหม่

ติดนะติดได้ แต่ต้องติดในที่ลับ เพราะชนบทธรรมเนียมไทยยังรับเรื่องนี้ได้ยาก ก่อนติดก็ต้องทำความเข้าใจกับทุกฝ่ายก่อนว่าที่ติดเพราะการห้ามเด็กมีเพศสัมพันธ์นั้น เป็นเรื่องยาก จึงควรให้เด็กรู้จักการป้องกันอย่างถูกวิธีดีกว่า

อ.ประยงค์ ทองสุก

ศึกษานิเทศก์ ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพฯ กรุงเทพฯ

เป็นเรื่องทำหายมากเพราะสังคมไทยเราเชื่อกันว่าดูงูยางคือสัญลักษณ์ของการร่วมเพศ ไม่ใช่สัญลักษณ์ของความปลอดภัย ดังนั้น เราต้องเปลี่ยนทัศนคติของคนในสังคมให้ได้ก่อนถึงจะทำให้เยาวชนของเรากล้าพกดูงูยาง หากติดตั้งตู้ในโรงเรียนต้องเจอแรงต้านแน่นอน

อ.เอกวิทย์ ชาติไชย

วิทยาลัยเทคนิค อุตรธานี

จริงหรือว่าการติดตั้งเครื่องขยายดูงูยางจะไม่ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกสะอึกแล้วพวกมันเป็นการชี้หน้าให้เด็กบางกลุ่มหรือเปล่า เพราะจะมีเด็กบางกลุ่มที่ไม่เคยสนใจเรื่องนี้แต่พอเห็นตู้ ก็อาจเกิดความรู้สึกอียากรองไข้ ดังนั้น ต้องคิดให้ดีกว่าจะติดตั้ง

อ.สุวรรณ จินตอนันต์กุล

ศึกษานิเทศก์ ๗

สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กรุงเทพฯ

ผมถือว่าเป็นเรื่องที่ดีที่มีเครื่องขยายดูงูยางอยู่ในสถานศึกษา เพียงแต่ต้องหาคนรับผิดชอบที่ชัดเจน เช่น อาจให้องค์กรนักศึกษาเป็นคนดูแล จัดหาสถานที่ให้พร้อม รวมทั้งต้องทำการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจกับชุมชน

อ.แสวง แสนสิงห์ชัย

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

วิทยาลัยอาชีวศึกษา เชียงใหม่

สังคมยังไม่ค่อยยอมรับเรื่องนี้แม้สภาพการณ์ปัจจุบันจะเปลี่ยนไปมากก็ตามความจริง ดูงูยางเป็นเรื่องง่าย แต่ถ้าจะวางขายในโรงเรียนคงต้องมีกลุ่มคนที่อนุรักษ์นิยมและคิดว่าการทำเช่นนี้เป็นการชี้โพรงฯ โรงเรียนไม่มีอะไรจะทำแล้วหรือถึงได้มาอายุให้เด็กคิดแต่เรื่องนี้ การตั้งเครื่องหยอดเหรียญเพื่อขายดูงูยางจะว่าควรติดใหม่ ก็ควร แต่ต้องดูว่าเป็นโรงเรียนระดับใด ถ้ามีระดับประถมด้วยก็คงไม่เหมาะสมแน่ เพราะยังเด็กเกินไป

ดร.แพก สิทธิพันธ์

ศึกษานิเทศก์ ๘

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพศึกษา ภาคใต้ สงขลา

หัว หู นม พม แท้

กับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

เปิดเทอมนี้ ‘เบงค์’ เพิ่งโคนเล่นงานจากคุณครูฝ่ายปกครอง เพราะ ‘ผม’ ที่เพิ่งไปชอยตอนช่วงปิดภาคฤดูร้อนยังยาวไม่ทันจะเท่ากันดี นี่เป็นครั้งแรกที่เธอถูกฝ่ายปกครองเรียกพบ นับแต่ช่วงเวลาหกปีที่เธอเข้ามาเรียน ณ โรงเรียนสหศึกษาของรัฐในกรุงเทพฯ แห่งนี้

“นักเรียน ม.ปลายไว้ผมยาวได้ แต่ผมต้องยาวเท่ากัน ห้ามชอย ห้ามยาวเกินกลางหลัง ช่วงเพิ่งเปิดเทอมจะมีปัญหาเพราะใครๆ ก็ไปสไลด์มาตอนปิดเทอม ก็เจออาจารย์คนนึงจัดการ เขาจะพกกรรไกรไว้ติดตัวเลย” เบงค์ระบาย

แม้ดูเผินๆ เบงค์จะดูสบายใจดีกับชีวิตในโรงเรียนแต่ถ้าถามเรื่องระเบียบที่ต้องปฏิบัติในโรงเรียนแล้ว เบงค์เองหงุดหงิดกับชีวิตที่จุกจิกไม่น้อย

เพราะถัดจาก ‘ทรงผม’ ลงมาก็ ‘หู’ แต่เดิมโรงเรียนยอมให้ใส่ได้ถ้าเป็นตุ้มหูห่วงทอง ทว่าหลังจากเปลี่ยนผู้อำนวยการคนใหม่เมื่อไม่นานมานี้ มีกฎห้ามใส่เด็ดขาด ทำเอานักเรียนโรงเรียนนี้ ‘หูตัน’ ไปตามๆ กัน

แน่นอน แม้อากาศจะร้อนสักเพียงใด เสื้อทับคือเรื่องที่ ‘ต้อง’ ส่วนกระโปรงต้องยาวต่ำกว่าเข่าลงมาหนึ่งฝ่ามือ ซึ่งแสนจะเซย เพราะกระโปรงยาวเท่าเข่ามันแลดูน่ารักกว่า คุณเท่าก็ให้เลือกใส่ได้เฉพาะแบบที่พับสองข้อเท่านั้น ห้ามใส่แบบ ‘บิกินี’ ที่มีความยาวเท่าต่าตุ้ม แม้เมื่อใส่ออกมาแล้วจะดูไม่แตกต่างกันก็ตาม

ส่วนนักเรียนชายในกรุงเทพฯ จะฮิตกางเกงเอวต่ำตามกระแสที่มาแรง เพื่อนๆ เบงค์มักจะอ้างกับครูว่าที่กางเกงมันดูเอวต่ำ เพราะอ้วนขึ้น

เบงค์เห็นว่า ถ้ากางเกงเอวต่ำมาก นุ่งออกมาแล้วก็เข้าชั้นนากเกลียด แต่จะมีกลุ่มเด็กเรียนที่ชอบดึงกางเกงสูงๆ แล้วรัดเข็มขัดจนกางเกงพิด แบบนี้ครูไม่ว่า แต่เบงค์ก็เห็นว่ามันก็น่าเกลียดไม่แพ้กัน

คุณเท่าให้นักเรียนชายห้ามใส่แบบลูกฟูก ส่วนเรื่องเสื้อนั้นก่อนหน้านี้ระยะหนึ่งจะฮิตแบบปลดกระดุมเสื้อ ๒-๓ เม็ด ครูก็จะว่า แต่เดี๋ยวนี้แฟชั่นนี้เริ่มซาลงกันไป แล้วก็เลิกทำกันไปเอง

ส่วนแฟชั่นยอดฮิตในตอนนี้คือ สายรัดข้อมือ (Wrist Band) เบงค์และเพื่อนบอกครูว่า

“ไม่รู้ว่าจะต้องทำยังไง แต่ถ้ามันฮิตได้ เดี่ยวมันก็เลิกฮิตเองล่ะ”

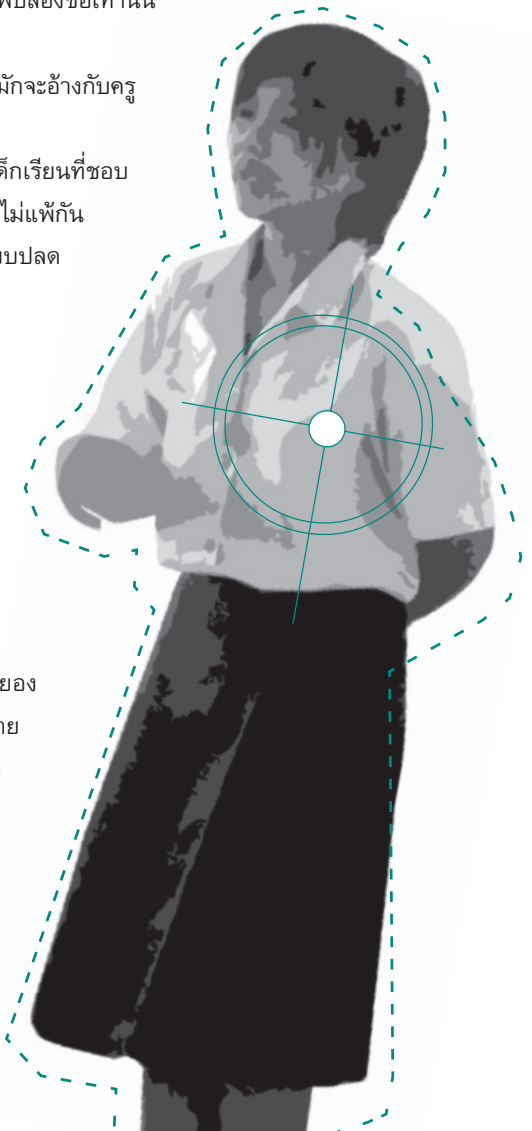
ล่าสุดเบงค์ไปชอยผมทำผัดระเบียบมาเพียงเพราะว่า “ก็แค่อยากตัดทรงนี้เห็นมันน่ารักดี” แต่พอเปิดเทอมมาถูกครูดู เบงค์เองก็เสียความรู้สึก เพราะไม่ได้ตั้งใจจะทำตัวไม่ดีเลย

“เป็นผู้หญิงก็รักสวยรักงาม ถ้าให้ตัดผมเท่ากันทั้งหัวมันก็แปลกๆ แล้วถ้าทุกอย่างมันมารวมกันอย่างที่ระเบียบตั้งไว้มันก็...ตลก”

‘เมฆ’ หนูน้อยนักดนตรีเพิ่งเรียนจบมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนในจังหวัดระยองเล่าประสบการณ์ที่เขาและเพื่อนเจอร่วมกันว่า เพื่อนไปตัดทรงสุดฮิต “สกินเฮด” คุณครูฝ่ายปกครองจะเล่นงาน เพื่อนเขาถึงกับคิดว่าผมทรงสกินเฮดไม่ผิดระเบียบสักหน่อย ไม่มีกฎข้อไหนของโรงเรียนระบุไว้ จากนั้นครูหายไปสองวัน กลับมาใหม่พร้อมกับบอกว่า ครูไปอ่านระเบียบมาแล้ว แม้ระเบียบจะไม่ได้เขียนว่าห้ามตัดสกินเฮด แต่ก็จะต้องลงโทษ เพราะมันดูไม่เรียบร้อย

ในความเห็นของเมฆ เพื่อนที่ตัดผมทรงสกินเฮดบางคนก็ดูไม่เรียบร้อยจริงๆ

(ฮา)

กฎหลายๆที่แต่ละโรงเรียนมีไม่แตกต่างกันคือ ไม่อนุญาตให้ใส่เครื่องประดับ เด็กผู้หญิง ม.ต้น ต้องไว้ผมทรงพวงมาลัยหรือบ๊อบตรง ความยาวระดับต่ำกว่า ดึงหูเล็กน้อย นักเรียนหญิง ม.ปลายไว้ผมยาวได้ แต่ต้องความยาวเท่ากันหมด ทั้งหัว ส่วนนักเรียนชายหนีผมพันผมทรงลานบิน

ต่างฝ่ายต่างมีเหตุผลของตน เช่น นักเรียนอยากตัดทรงผมที่เข้ากับบุคลิก และใบหน้า แต่ครูอาจเห็นว่า นักเรียนวัยมัธยมต้นยังดูแลความสะอาดให้ตัวเอง ได้ไม่ดีพอจึงไม่ควรไว้ผมยาวรุ่มร่าม แล้วก็ไม่ต้องการให้นักเรียนสิ้นเปลืองไปกับการเสริมสวย ส่วนผมทรงสกินแฮดที่นักเรียนชายทั่วประเทศมีปัญหาเกี่ยวกับครุนั้น ข้อมูลจากคุณครูฝ่ายปกครองท่านหนึ่งบอกว่า มีผู้ปกครองที่ประสงค์เองว่าไม่ชอบทรงนี้ เพราะดูแล้วไม่ต่างจากนักโทษในหนังฝรั่ง

หรือเช่นที่โรงเรียนที่แบงค์เรียนจะมีเรื่องให้นักเรียนชายขอลดกระดุมเสื้อ แท้จริงแล้วไม่ใช่แค่เรื่องแฟชั่น แต่เพราะเวลาเล่นกีฬาแล้วเหงื่อออก ก็จะไม่ขอลดกระดุมเสื้อคลายร้อน ครูที่คุมโรงยิมเสนอให้นักเรียนเลิกเล่นก่อนเวลาสักสิบนาที จะได้ไม่ต้องเดินปลดกระดุม แต่นักเรียนก็เห็นกันว่า ทั้งโรงเรียนก็มีโรงยิมแค่ที่เดียว ไซ้ว่าจะมีโอกาสได้เล่นกีฬาอยู่บ่อยๆ

“ทำไมในโรงเรียน มหาวิทยาลัยชอบมีอะไรที่มายังคับให้คล้ายกัน” สมชาย ปรีชาศิลป์กุล นักวิชาการแยกคอกจากสาขานิติศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่กล่าว

ห้องหนึ่ง กลางห้องมีบันไดลิงตั้งอยู่ ผู้สร้างห้องได้ปล่อยลิง มาอยู่รวมกันในห้องนี้หกตัว ทุกวัน จะมีคนนำอาหารมา แจกจ่าย

มาวันหนึ่ง ที่ยอดบันไดลิงมีกล้วยหอมหวีหนึ่งถูก นำมาแขวนไว้ ลิงทั้งหกพุ่งไปที่บันไดหมายจะคว้ากล้วยหวี ใหญ่มากิน แต่ทันทีที่ลิงตัวหนึ่งเอามือไปสัมผัสบันได น้ำ เย็นเฉียบก็พุ่งออกมาอย่างแรงจากท่อโลหะที่มนุษย์แอบฝัง ไว้ ลิงทั้งหกเปียกปอนและหนาวสั่นไปตามๆ กัน

ด้วยความหิวโหยลิงตัวที่ใหญ่ที่สุดจึงนำที่มึงอีกห้าตัว ปีนบันไดขึ้นไปเอากล้วยอีกครั้ง แล้วก็เหมือนเคย...น้ำเย็น เฉียบพุ่งออกมาในทันที หนึ่งสัปดาห์ที่ผ่านไป ท่อน้ำได้ฉีดน้ำ

ออกมาห้าครั้ง สอง ครั้งแรก ฉีดเมื่อกล้วย ถูกนำมาแขวนใหม่ ๆ ครั้งที่สาม ฉีดออกมา ตอนกลางคืนเมื่อลิงตัว โตพยายามลองปีน บันไดไปเอากล้วยอีก

รากฐานระบบการศึกษาในไทย เป็นเครื่องมือในการสร้างรัฐ จึงต้องสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

“บางที่มันก็มากเกินไป ไม่ได้ยากจะฉิบระเหย แต่เป็นผู้หญิงก็รักสวยรักงาม ถ้าให้ตัดผมเท่ากันทั้งหัวมันก็แปลกๆ แล้วถ้าทุกอย่างมารวมกันอย่างที่ระเบียบตั้งไว้ มันก็...ตลก”

นักเรียนชายหนีผมพันผมทรงลานบิน

สมชายตั้งข้อสังเกตว่า แต่เดิม รากฐานระบบการศึกษาในไทยเป็น เครื่องมือในการสร้างรัฐ จึงต้องสร้าง ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Unity) ให้ ทุกคนมีลักษณะที่เหมือนๆ กัน ซึ่งการ ศึกษาในยุคเริ่มต้นเป็นการศึกษาที่เน้น ตอนคนเข้าสู่ระบบราชการ ดังนั้นสิ่งที่ จะต้องฝึกก็คือ ‘วินัย’ เพราะถ้าข้าราชการ เป็นพวกช่างคิดก็จะมีปัญหา หรือเช่นพลทหารที่เกิดลั้งเลแล้วตั้งคำถามขึ้น กลางสมรภูมิมิราบว่า เราจะทำสงครามไปเพื่ออะไร อย่างนั้นก็จะมีปัญหา

สมชายกล่าวว่า การศึกษายุคดังกล่าวจะฝึกคนให้คุ้นเคยกับระบบการเชื่อ ฟัง เป็นการเรียนแบบที่ไม่ต้องตั้งคำถาม ครูเป็นฝ่ายถ่ายทอดความรู้ เด็กไม่จำเป็นต้องค้นคว้า

ประภาส ชลศรานนท์ เจ้าของคอลัมน์ ‘คุยกับประภาส’ ในหนังสือพิมพ์ มติชน เคยเล่าในคอลัมน์ของเขาถึงเรื่อง “หกวานร” เป็นเรื่องจริงเกี่ยวกับห้อง

ครั้งที่สี่ท่อได้ฉีดน้ำออกมาในปลายวันที่ผู้ให้อาหารนำอาหารมา ส่งเข้ากินไป ส่วนครั้งที่ห้า เพราะลิงสองตัวเล่นปล้ำกันแล้ว กลิ้งไปถูกบันไดเท่านั้น

ผ่านไปหนึ่งเดือน กล้วยเปลี่ยนไปเจ็ดหวี แต่ไม่มี ลิงตัวใดย่างกรายเข้าใกล้บันไดเลย

เดือนที่สาม มนุษย์เปลี่ยนลิงตัวหนึ่งออก แล้วเอา ลิงตัวใหม่เข้าไปแทน กลิ่นกล้วยหอมดึงดูดให้ลิงตัวใหม่เข้า ใกล้บันได แน่نون ลิงทั้งห้าตัวต่างก็พุ่งเข้ามาขวางไว้ พร้อม แยกเขี้ยวอย่างดุร้าย

ผ่านไปอีกสี่เดือน ท่อน้ำไม่ถูกสั่งให้ทำงานอีกเลย ขณะที่กล้วยเปลี่ยนหวีไปนับไม่ถ้วน โคนเดือนที่ห้า แม้ลิงตัวใหม่ ทั้งสามตัวที่เข้ามาไม่เคยรู้ถึงเหตุผลของการปกป้องบันได แต่ก็เข้าร่วมขบวนการข่มขู่แยกเขี้ยวไม่แพ้ลิงรุ่นดั้งเดิม

สุดท้าย ลิงรุ่นแรกของห้องถูกนำออกไปจนหมด แทนที่ด้วยลิงตัวใหม่ๆ แต่บันไดยังคงเป็นของต้องห้าม

“หลังจากมนุษย์ทำให้บันไดอันนั้นกลายเป็นบันไดอาญาสิทธิ์ไปแล้ว การขวานกล้วยก็ถูกยกเลิกไป แต่สิ่งทั้งหลายก็ยังมีกล้วยที่เข้าไปถึงบันได คงต้องรอสักวันหนึ่งที่บังเอิญมีลิงตัวไหนพลัดไปถูกบันไดเข้า แล้วมนุษย์ก็บังเอิญลืมเปิดน้ำฉีดลงมา ความคิดกบฏต่อความเชื่อเก่าๆ ก็จะบังเกิดขึ้น”

กล้วยถูกเปลี่ยนหัวใหม่อยู่เสมอ แต่ก็เป็นเวลาในปีที่ไม่เคยมีลิงตัวใดจะต้องบันไดอีก

ประกาสทั้งทำยบความนี้ไว้อย่างน่าสนใจว่า “หลังจากมนุษย์ทำให้บันไดอันนั้นกลายเป็นบันไดอาญาสิทธิ์ไปแล้ว การขวานกล้วยก็ถูกยกเลิกไป แต่สิ่งทั้งหลายก็ยังมีกล้วยที่เข้าไปถึงบันได คงต้องรอสักวันหนึ่งที่บังเอิญมีลิงตัวไหนพลัดไปถูกบันไดเข้า แล้วมนุษย์ก็บังเอิญลืมเปิดน้ำฉีดลงมา ความคิดกบฏต่อความเชื่อเก่าๆ ก็จะบังเกิดขึ้น”

‘ลูกหว่า’ อาจคล้ายลิงที่โชคดีคนหนึ่ง เรียนจบมัธยมต้นจากโรงเรียนวชิราวุธ ก่อนจะไปต่อมัธยมปลายที่โรงเรียนในตัวเมือง จังหวัดเชียงราย บ้านเกิด

ชีวิตลูกหว่าตอน ม.ต้น ที่วชิราวุธ ต้องกินนอนอยู่ที่นั่น มีกฎระเบียบเคร่งครัด ใช้ระบบหัวหน้าคณะซึ่งมีรุ่นพี่ชั้น ม.๖ เป็นคนดูแล ทุกอย่างต้องทำเป็นเวลา ไม่ว่าจะกินข้าว นอน เล่นกีฬา หรือทำการบ้าน ส่วนอาจารย์ถือว่ามีบทบาทน้อยจะข้องเกี่ยวเฉพาะเรื่องเรียนเท่านั้น

ลูกหว่าบอกว่า เอาเข้าจริงก็ไม่ค่อยมีคนฝันระเบียบ อาจเพราะกลัวรุ่นพี่สภาพชีวิต ม.ต้น ในโรงเรียนประจำมันจึงช่างน่าเบื่อ ซ้ำซาก ทุกวันเป็นเหมือนกัน

เมื่อมาขึ้น ม.ปลาย ที่โรงเรียนใหม่ ลูกหว่าบอกว่าชีวิตมันสบายขึ้น แล้วถึงได้รู้ว่า ‘อะไรนะ! ชีวิต ม.ต้น ที่ผ่านมากลับบังคับมาฟรีๆ นี่นา...’

การศึกษาแบบขุนนางที่ต้องเคร่งครัดระเบียบอาจเป็นอดีตไปแล้ว มาวันนี้เงื่อนไขได้เปลี่ยนไป เพราะการศึกษาไม่ได้มุ่งเน้นป้อนคนเข้าระบบราชการแต่เพียงอย่างเดียว

สมชายกล่าวว่า “สมัยรัชกาลที่ ๕ นั้นทำเพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ไม่ให้เกิดความแตกต่างระหว่างภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสาน แม้กระทั่งเคยห้ามพูดภาษาถิ่น เพื่อไม่ให้มีความแตกต่างทางชาติพันธุ์ แต่ไม่ใช่ว่า ที่ปัจจุบันเราต่อต้านระเบียบนั้น เป็นเพราะเราเปิดกว้าง เพราะแม้จะถามวัยรุ่นแล้วได้คำตอบที่ว่าต้องการให้เลิกใส่เครื่องแบบ ก็ไม่ใช่เพราะความเข้าใจในเรื่องความหลากหลาย”

เหตุผลที่ครูมักหยิบขึ้นมาใช้ควบคุมการแต่งกายคือ เพื่อไม่ให้กระแสแฟชั่นเข้ามาอิทธิพลต่อวัยรุ่น หรือขัดต่อวัฒนธรรม ‘อันดีงาม’ แต่สมชายตั้งข้อสังเกตว่า ถึงจะบังคับอย่างไร ขณะอยู่ในกฎระเบียบ แฟชั่นก็ซึมเข้ามาในการแต่งเครื่องแบบอย่างยากจะหลีกเลี่ยง

‘ลูกบ๊ัด’ อายุ ๒๓ ปี เป็นอดีตนักเรียนมัธยมต้นที่มีปัญหาขั้นรุนแรงกับครูฝ่ายปกครองมากที่สุด เนื่องจากประพฤติตัวผิดระเบียบตั้งแต่หัวจรดเท้า

ลูกบ๊ัดเล่าว่า ที่ทำตัวผิดระเบียบ เพราะไม่เห็นประโยชน์ของระเบียบ เธอแค่เลือกสิ่งที่ดีที่สุดที่เข้ากับวัยเท่านั้น แต่ลูกบ๊ัดกลับเปลี่ยนพฤติกรรมตัวเองเอาเสียดื้อๆ เมื่อมาขึ้นชั้นมัธยมปลาย ด้วยเหตุผลง่ายๆ ว่า เธอเบื่อและเหนื่อยที่ต้องคอยวิ่งหนีครูฝ่ายปกครอง และไม่อยากจะสร้างปัญหาไร้สาระให้ตัวเองอีก

ขณะที่ฝ่ายหนึ่งเห็นว่า ‘การบังคับ’ เป็นสิ่งไร้สาระ ‘การฝ่าฝืนและต่อต้าน’ ก็เป็นความไร้สาระไม่ต่างกัน และการ ‘ยอมทำตาม’ ก็ไม่ได้มาจากการยอมรับนับถือในกฎระเบียบที่น่าสนใจกว่าคือ ภายใต้ภาวะของ ‘การบังคับ’ นั้น การปฏิบัติของคุณครูในฐานะผู้คุมกฎ และของนักเรียนในฐานะผู้ได้บังคับบัญชา ล้วนไม่ได้เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้

สมชายเห็นว่าการบังคับในเรื่องแต่งกาย ไม่สู้จะเอื้อต่อกระบวนการในการเรียนรู้ ยิ่งในเมื่อปัจจุบันการศึกษาไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพียงเพื่อจะป้อนคนเข้าระบบราชการ ซึ่งทำให้ต้องเน้นระเบียบ ดังนั้น ก็น่าจะเปิดให้เด็กได้ตัดสินใจและได้เลือกบ้าง แต่ความคิดในระบบการศึกษาไม่ได้มอบอำนาจในการตัดสินใจไว้กับเด็ก

สมชายชวนให้สังเกตความแตกต่างระหว่างคนที่อยู่ในโรงเรียนมัธยม ที่มีกฎระเบียบเคร่งครัด เทียบกับคนที่อยู่ในมหาวิทยาลัยว่า “ดูในมหาวิทยาลัยก็ไม่ต่างอะไรจากมัธยม ไม่เห็นว่าจะมีคนไหนที่ไปทำอะไรที่แปลกโดดเด่นเกินไป ไม่มีหัวเขี้ยวหัวส้อม หรือจะมีก็เพียงระยะหนึ่ง สักพักก็เลิก”

“ถ้าเราลองเปิดทางให้เขาได้ลองทำ มันจะเกิดกระบวนการเรียนรู้ มันดีกว่าการบังคับให้อยู่ในระเบียบ เพราะเขาจะทำอะไร อย่างน้อยเขาก็ต้องคิดก่อน เช่น เขาจะตัดผมทรงอะไรเขาก็ต้องคิดก่อนว่าตัดแล้วจะดีไหม เมื่อตัดไปแล้ว เขาเดินออกจากบ้านแล้วคนก็มอง ไปกินก๋วยเตี๋ยวคนก็มอง ทำอะไรคนก็ต้องมอง”

“นี่คือกระบวนการเรียนรู้เรื่องการตัดสินใจ ให้ได้หัดคิด มากกว่าที่เด็กจะคิดแต่ว่าไปโรงเรียนแล้วรู้สึก ‘เซย์ จัง’ ✕”

อ้างอิง

ประกาศ ชลครานนท์. มะเฟืองรอฟาน. กรุงเทพฯ : มติชน, ๒๕๔๕

‘การบังคับ’ เป็นสิ่งไร้สาระ ‘การฝ่าฝืนและต่อต้าน’ ก็เป็นความไร้สาระไม่ต่างกัน และการ ‘ยอมทำตาม’ ก็ไม่ได้มาจากการยอมรับนับถือในสิ่งอันควรที่น่าสนใจกว่าคือ ภายใต้ภาวะของ ‘การบังคับ’ นั้น การปฏิบัติของคุณครูในฐานะผู้คุมกฎ และของนักเรียนในฐานะผู้ได้บังคับบัญชา ล้วนไม่ได้เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้

แพรว ศิริศักดิ์ดำเกิง
มหาวิทยาลัยศิลปากร

ยะลาเป็นพื้นที่หนึ่งในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรม นักเรียนและครูส่วนใหญ่เป็นชาวมลายูมุสลิม การนำเรื่องเพศศึกษาเข้าสู่โรงเรียนจึงเป็นเรื่องท้าทาย เพราะต้องบูรณาการเข้ากับความเชื่อและวัฒนธรรม ค่าย ‘วิจารณ์ญาณ’ ของครูผู้สอนเอง

คุณครูหทัยชนก จะสมัน หรือครูนก ครูวิทยาศาสตร์ โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง ๒ จังหวัดยะลา MT รุ่น ๒ เล่าให้ฟังว่า ได้นำเพศศึกษามุสลิมเข้าสู่ในวิชาโฮมรูม ๖ แผน และวิชาวิทยาศาสตร์ในเรื่องระบบสืบพันธุ์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ส่วนคุณครูสุนิสา เจ๊ะปูเต๊ะ ครูสอนหลักวิชาศาสนารับหน้าที่สอนวิชาเสริมสุขศึกษา และวิชาแนะแนว ได้นำเพศศึกษาไปบูรณาการเข้ากับวิชาแนะแนว ๗ ห้อง ๖ แผน

คุณครูทั้งสองเป็นหญิงชาวมุสลิมที่ปฏิบัติตามศาสนกิจอย่างเคร่งครัด ครูสุนิสาผู้มีความรู้ในหลักการศาสนาอธิบายให้ฟังว่า ในความเป็นจริง ศาสนาอิสลามได้พูดถึงเพศศึกษาตั้งแต่เกิดจนตาย ทุกช่วงการเปลี่ยนผ่านของแต่ละวัยล้วนสัมพันธ์กับการปฏิบัติตัวทางศาสนา โดยที่พ่อแม่จะสอนให้ลูกดูแลเรื่องความสะอาดของร่างกายตั้งแต่รู้ความหลังคลอด ทารกชายแรกเกิดถึงอายุ ๔๐ วัน หลักศาสนาจะเสนอว่าควรขลิบปลายอวัยวะเพศ หรือที่เรียกกันว่า ‘สุนัต’ ถ้ามุสลิมคนใดไม่ได้ขลิบปลายอวัยวะเพศถือว่าเป็นคน ‘ไม่สะอาด’ จะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้ามัสยิดที่มักกะฮ์

เมื่อเด็กผู้หญิงมีประจำเดือน ซึ่งมีความหมายถึงการผ่านพ้นวัยเด็ก และการมีวุฒิภาวะทางศาสนา จะต้องเริ่มปฏิบัติตามหลักการศาสนามากขึ้น เช่น แต่งกาย มิดชิด ดูแลความสะอาดของร่างกาย ไม่ไปไหนมาไหนโดยลำพังกับผู้ชายที่ไม่ใช่ญาติสนิท ถือศีลลอด ฯลฯ

คำสอนต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศที่สัมพันธ์กับหลักการทางศาสนาจะถูกถ่ายทอดอบรมกันภายในครอบครัว ผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการให้ความรู้เรื่องนี้คือ แม่

แต่เมื่อถึงวัยที่เด็กชาวมุสลิมเติบโต เด็กจะเริ่มห่างเหินจากพ่อแม่ เพราะต้องไปใช้ชีวิตส่วนใหญ่ในโรงเรียนกับครูและเพื่อนๆ การพูดคุยถ่ายทอดความรู้เพศศึกษาในครอบครัวเริ่มลดน้อยลงหรือไม่สื่อสารเรื่องเพศกันอีกเลย

ครูนกและครูสุนิสาต่างเห็นว่าช่วงวัยดังกล่าวเป็นช่วงวัยที่สำคัญมากที่สุด และคนที่ควรจะเข้ามามีบทบาทแทนแม่ ก็ควรจะเป็นครูที่จะให้ความรู้เรื่องเพศ ซึ่งไม่อาจแยกได้จากหลักการทางศาสนา การได้เข้าร่วมโครงการก้าวอย่างอย่างเข้าใจ จึงเป็นโอกาสที่จะได้เรียนรู้กระบวนการให้ความรู้เพศศึกษาแนวใหม่เพื่อเข้าถึงเด็กในกระแสการเปลี่ยนแปลงยุคโลกาภิวัตน์ ในขณะที่เดียวกันก็สามารถบูรณาการเข้ากับหลักการทางศาสนาที่มีบัญญัติเรื่องเพศอยู่แล้ว

ครูนกเล่าว่า เมื่อแรกที่ยกมติทราบว่าจะสอนเพศศึกษา ตนถูกเรียกตัวไปสอบถามเพื่อนครูบางคนถามว่า “จะยั่วยุให้เด็กทำซินา (ผิดประเวณี) หรือ” ครูนกตอบข้อซักถามว่า “ถึงแม้จะไม่สอนเรื่องเพศศึกษา เด็กๆ ทำซินาไหม แล้วเด็กทำซินา จะปล่อยเขาตกนรกไป ๑๐๐% ไหม ถ้าหากทำผิดแล้วสำนึกบาป พระเป็นเจ้าก็ยกโทษให้”

นวัตกรรรมเพศศึกษา ในชุมชนมุสลิม

บทบาทของคุณครูทั้งสองอาจชวนให้คิดว่า การออกคำสั่งห้าม คอยตอกย้ำ และติตราบาปให้กับเด็กยังคงสามารถแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในวัยรุ่นแห่งยุคสมัยนี้ได้หรือไม่ หรือการบอกกล่าวเล่าความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาเป็นการชี้โพรงให้กระรอกยุคไอทีที่จริงหรือ

คุณครูคอเซ็ง บาดง ผู้รับผิดชอบวิชาศาสนาพื้นฐาน โรงเรียนบ้านเบญญา เข้าร่วมอบรมครูที่ยะลาเมื่อเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา แสดงความเห็นหลังผ่านการอบรม ๓ วันว่า “การเรียนแบบนี้ ไม่ได้ส่งเสริมให้คนไปทำซินา วิชา การตรงนี้จะแก้ปัญหาพวกคนที่หลงทาง ในความเห็นส่วนตัว เราไม่รับรองว่าเราสอนศาสนา คนจะปฏิบัติตาม ๑๐๐% รั้วของเรามีคนข้ามพอสสมควร ความรู้ตรงที่ได้มาอบรม ๓ วันนี้ จะมาช่วยป้องกันอีกชั้นหนึ่ง”

ครูชาวมุสลิมทั้งสามคนยืนยันว่าต้องนำหลักสูตรเพศศึกษานี้มาปรับใช้ ครูคอเซ็งยกตัวอย่างเรื่องการใช้อุปกรณ์อนามัย ขอบเขตศาสนาระบุว่าชั้นไหนจะใช้ได้ ต้องบอกผู้เรียนในเรื่องความรู้ และข้อห้ามทางศาสนา

เพศศึกษาที่ยะลาเป็นตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า ถึงที่สุดแล้ว คณะผู้จัดทำหลักสูตรไม่สามารถคิดและจัดทำออกมาอย่างเป็นรูปธรรมได้ว่า คุณครูจะต้องทำอย่างไรกับ ‘กระรอกไอที’ ที่กำลังวิ่งเล่นแสวงหาอยู่ในกระแสวัฒนธรรมใหม่ที่ไหลป่าเข้ามากระทบทำลายวัฒนธรรมดั้งเดิม พร้อมทั้งบูรณาการเพศศึกษาเข้ากับสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมเฉพาะของแต่ละพื้นที่

หากครูสามารถปรับบทบาทและบูรณาการเพศศึกษาได้อย่างที่กล่าวมา นอกจากจะพัฒนาหลักสูตรเพศศึกษาให้เป็นนวัตกรรมที่เหมาะสมลงตัวในแต่ละพื้นที่แล้ว ยังอาจช่วยลดช่องว่างระหว่างวัยของวัยรุ่นพ่อแม่ คุณครู กับวัยรุ่นยุคใหม่ให้น้อยลงได้อีกด้วย ✕

ผู้ใหญ่ : ทำไมเด็กสมัยนี้ไม่อ่านหนังสือกันนะ แล้วดูสิ เวลาพูดจาให้เหตุผลอะไร ฟังแล้ว 'บ้านๆ' มากเลย นี่ถ้าอ่านหนังสือก็จะคิดอย่างรอบด้าน และลุ่มลึกกว่านี้แน่

ทำอย่างไรดี

เมื่อเด็กๆ ไม่ชอบอ่านหนังสือ

ชายWUOS: อ่า... สำหรับผม โดยส่วนตัว คิดว่า การที่วัยรุ่น หรือ เด็กสมัยนี้ ที่ผู้ใหญ่พูดกันว่า ไม่อ่านหนังสือ (มั้ง) เนี่ย คงเป็นเพราะ สภาพแวดล้อม ที่ ไม่เอื้ออำนวย (หาไม่ต้องเน้นเธอ... ก็จะได้เอาไปคิดดีๆ ใจว่าคำที่เน้นมันสำคัญ) ยกตัวอย่าง ห้องๆ หนึ่งในโรงเรียนแห่งหนึ่ง มีนักเรียนทั้งหมด ๕๐ คน มีนักเรียนที่บ้านอ่านหนังสือ (นวนิยาย นิตยสารที่มี 'สาระ') ๑๐ คน มีนักเรียนที่มีคอมพิวเตอร์ ๔๕ คน มีนักเรียนที่มีคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ๔๐ คน มีนักเรียนที่บ้านมีทีวีและดูทีวี ๔๘ คน (สมมตินะครับ สมมติ อย่าคิดมาก... อยากคิดมากไปทำเอแบคโพลล์ เลยปะ - -a*)

ปกตินะครับ ผมคุยกับเพื่อน จะคุยเรื่องที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เอาเป็นว่า ผมก็เป็นคนหนึ่งที่ชอบหนังสือ (ถึงแม้จะไม่ได้อ่านทุกวัน แต่ก็สูงกว่าค่าเฉลี่ยไอ้แปดบรรทัดต่อปีอะไรนั่น... ซึ่งไม่น่าเชื่อนะ) แล้วผมก็เป็นคนหนึ่งที่ชอบอินเทอร์เน็ต แต่ไม่ดูทีวี เวลาคุยกับเพื่อนที่อ่านหนังสือ... มีคนคุยด้วยประมาณครึ่งคน O_o** ได้มั้ง (คือพูดรู้เรื่องมั้ง ไม่รู้เรื่องมั้ง) ถ้าคุยเรื่องเกม อินเทอร์เน็ต มีคนคุยด้วยเยอะ แต่ถ้ามีใครสักคนมาคุยเรื่องละครหลังข่าว - -a* ก็อ้อๆ ออๆ ไปก็คุยกันไม่รู้เรื่อง แล้วก็จะไม่คุยกับผม = =*** (เป็นงั้นไป)

ถ้าอยากมีคนคุยด้วยก็ต้องทำกิจกรรมที่คล้ายๆ กัน มันก็เหมือนกับหาคนรัก จะเข้ากันได้ การใช้ชีวิตก็น่าจะคล้ายๆ หรือเข้ากันได้ ก็คือคุยกันรู้เรื่อง

สิ่งที่จะบอกก็คือ หากเปลี่ยน ๔๕ คนจากคอมพิวเตอร์ เป็น ๔๕ คนอ่านหนังสือได้... อีกสักพักก็จะกลายเป็น ๕๐ คนอ่านหนังสือ

แต่ทำไมเป็นเพราะอะไร ???

เพราะการใช้คอมพิวเตอร์มัน ง่ายต่อการเข้าถึงโลก ได้มากกว่า (ละมั้ง???) ทั้งข่าว... ทั้งเพื่อน... และความรู้อ... รวมถึงอย่างอื่น มันรวมไว้ในอย่างเดียว นอกจากนั้นระหว่างใช้คอมพิวเตอร์ยังทำอย่างอื่นไปด้วยได้

หากอ่านหนังสือ ถ้าอยากอ่านให้รู้เรื่องก็ต้องมีสถานที่ดีๆ สมารถดี รวมถึงความสนใจดี คือทำให้หนังสือมันน่าสนใจก่อน เหมือนที่คอมพิวเตอร์ทำให้คนสนใจ แต่ทุกวันนี้ผมก็เห็นว่าเพื่อนๆ ก็อ่านหนังสือกัน... แม้จะไม่ใช้ทั้งหมด ก็ประมาณว่าเรียนไป อ่าน The Lord of The Ring ไป อ่าน ไวท์ไรด ไป อ่าน อยากให้เรื่องนี้ไม่มีโซคร้าย อะไรประมาณนี้

น่าเสียดายที่อ่านไม่ค่อยถูกเวลา (บางทีก็รวมถึงตัวผม ฮา) เพราะต้องเอาเวลาส่วนอื่นไปทำอย่างอื่นกัน... - -a*

การเรียนในห้องเรียนบางวิชามันก็น่าเบื่อนะ ผมว่ารู้สึกว่าจะตอบยาวไปไหมสำหรับคำถามสั้นๆ ... ก็พยายามจะไม่พูดอะไร 'แบบบ้านๆ' แล้วนะครับ

* -a แปลว่า ทำเท่าหัว

**O_o แปลว่า ทำหน้าเหลือเชื่อ

***= = ' แปลว่า เสียหน้า

ชายพนजर เป็นนามปากกาของเด็กผู้ชายวัย 15 ขวบครึ่ง ซึ่งอาสาทำหน้าที่ตอบปัญหาที่ใหญ่ได้เรื่อยๆ ได้เรื่อยๆ ได้เรื่อยๆ "แนวแนว" เชิญส่งคำถามมาที่ maseleso@hotmail.com

กลับมาตั้งนาน

ระหว่างอบรมอาสาสมัครให้คำปรึกษาเรื่องเอ็ดล และเพศ มีกิจกรรมทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากเมื่อวาน...

วิทยากร : เมื่อวานนี้เราได้เรียนรู้อะไรใหม่ๆ บ้าง และนำไปปรับใช้ได้อย่างไรในชีวิต

สิ้นเสียงวิทยากร ความเงียบก็ปกคลุม สักครู่ก็มีอาสาสมัครสาวคนหนึ่งยกมือตอบ

อสม. : ได้รู้เรื่องกลไกระบบสืบพันธุ์ของทั้งชายและหญิง เป็นประโยชน์มากเลย

วิทยากร : เป็นประโยชน์ยังไง

อสม. : แต่ก่อนคิดว่า ผู้ชายแข็งแรงแสดงว่าปวดฉี่ด้วย เพราะเห็นบอกกันว่าเด็กๆ ใจแข็งแสดงว่าปวดฉี่ เราก็กลัวมาตลอดว่าเวลาร่วมเพศกันแล้ว ผู้ชายจะฉี่รดเรา เพิ่งจะรู้ว่าท่อเดียวกันก็จริง แต่มีตัวปิดเปิดไม่ให้ปัสสาวะไหลออกมาตอนร่วมเพศโ... หลงกลัวมันจะฉี่รดมาตั้งนาน

จนกว่า...มันจะเลือกเรา

ในกิจกรรม 'เลือกข้าง' มีคำถามหนึ่งถามว่า 'รับได้หรือไม่ถ้าคู่ครองเดินมาบอกว่ายังมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นอยู่ในเวลานี้...' เมื่อผู้เข้าอบรมเลือกข้างยืนเสร็จ วิทยากรก็เริ่มถามเหตุผล...

วิทยากร : เพราะอะไรครับถึงเลือกยืนข้างฝั่งรับไม่ได้

ผู้เข้าร่วม : รับไม่ได้ค่ะ ตกลงกันไว้ก่อนดีกว่าจะซื้อสัตย์ต่อกัน มาทำอย่างนี้เหมือนไม่ให้เกียรติกัน

วิทยากร : ถ้าเขาเดินมาบอกจริง จะทำยังไงต่อดีละ

ผู้เข้าร่วม : (เสียงสูงขึ้นทันที) บอกเขาเลยว่า จะเลือกมันหรือเลือกเรา เอาให้มันเด็ดขาด

เสียงปรบมือเรียกรวบรวมจากฝ่ายที่คิดเห็นตรงกัน

วิทยากร : (ยังแหย่ต่อ) และถ้าแฟนเขาตอบว่า เลือกฝ่ายนั้นละ...

ผู้เข้าร่วม : (เงิบไปครู่หนึ่ง) วันรุ่งขึ้นก็เรียกมาถามใหม่ว่า จะเลือกมันหรือเลือกเรา

วิทยากร : ถ้าคำตอบว่ายังเลือกฝ่ายนั้นอีกละ...

ผู้เข้าร่วม : (เริ่มเสียงอ่อยลง) วันถัดไปก็เรียกมาถามใหม่ว่า จะเลือกมันหรือเลือกเรา ถ้ายังไม่เลือกเราก็เรียกมาถามทุกวันนี้แหละ ถามมันทุกวันๆ จนกว่าจะได้คำตอบว่าเลือกเรา แหม พี่...เสียตาย

โหลงของพี่ มันใหญ่จัง

ในการอบรมการทำงานเรื่องเพศกับเยาวชนให้กับทีมเล็กๆ ทีมหนึ่งในภาคอีสาน ในชุดกิจกรรม 'ใครเอ่ย' ผู้เข้าร่วมสาวน้อยนางหนึ่งต้องเป็นผู้ต้องตอบคำถาม

วิทยากร : คลิสตอริสคืออะไร มีหน้าที่อย่างไร ช่วยบอกหน่อยครับ

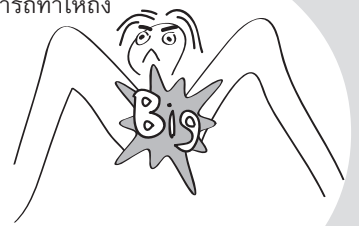
ผู้เข้าร่วม : (ตื่นตื่นเล็กน้อย) คลิสตอริส คือจุดหนึ่งบริเวณอวัยวะเพศหญิง ที่กระตุ้นอารมณ์เพศมาก และสามารถทำให้ถึงจุดสุดยอดได้ด้วย

วิทยากร : อยู่ตรงไหนครับ ช่วยอธิบายหน่อยครับ

ผู้เข้าร่วม : (ตอบอย่างมั่นใจ) เป็นแผ่นใหญ่ๆ ปกคลุมอยู่บริเวณปากช่องคลอดค่ะ

สิ้นเสียงตอบ ความเงิบก็ปกคลุมไปชั่วอึดใจ เสียงของผู้เข้าร่วมคนหนึ่งก็แทรกเข้ามาทันที

ผู้เข้าร่วม ๒ : พี่ โหลงคลิสตอริสของพี่ใหญ่ขนาดนั้นละ โหเป็นแผ่นเขียว หนูอิจฉาพี่จังเลย

นักปลอบใจ

วิทยากรหลัก (MT) ของก๊วยย่าง ภาคตะวันตกมาขอคำปรึกษาเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่มูลนิธิเข้าถึงเอดส์

M.T. : ตอนนี้มีผู้ติดเชื้อเอดส์และแวกบ้านมาปรึกษาที่กันหลายคน แต่ก่อนพี่ก็กลัวนะ แต่พอมาอบรมโดยเฉพาะเรื่อง QQR ทำให้พี่หายกลัว ตอนนี้ก็คอยเป็นเพื่อนปลอบใจได้สบาย ไม่กลัวเหมือนแต่ก่อน

เจ้าหน้าที่ : แล้วอาจารย์ปลอบใจเขายังไงละ

M.T. : ก็เขามอบอกว่า ไม่มีกำลังใจ กลัวจะตายเร็ว พี่ก็เลยปลอบใจเขาไป

เจ้าหน้าที่ : นั่นแหละ อาจารย์ปลอบใจยังไงละ

M.T. : ก็ปลอบใจไปว่า ไม่ต้องกลัว เกิดมาแล้วก็ต้องตายทุกคนแหละ เพียงแต่ตายช้าหรือตายเร็ว เป็นไงใช้ได้มะ

ดูออกจริง ๆ นะ

ครูผู้ชายจับกลุ่มกินกาแฟพร้อมสนทนากันระหว่างพักจากการอบรม

ครู ๑ : ผมดูออกจริงๆ นะว่าผู้หญิงเคยผ่านผู้ชายมาหรือยัง

ครู ๒ : จะไปดูออกได้ยังไง ไม่มีทางหรอก อะไรมันจะมองเห็นชัดขนาดนั้น

ครู ๑ : ผมดูออกจริงๆ ไม่เชื่อหันไปดูเลย นั่นไง น้องผู้หญิงคนนั้นเคยผ่านผู้ชายมาแล้ว ไม่เชื่อไปถามดูได้

หลังจากจบคำ ทุกคนในกลุ่มก็หันขวับไปดู 'น้องผู้หญิง' คนนั้นทันที แล้วทุกคนก็ยอมรับว่าจริง เพราะครูคนนั้นกำลังชี้ให้ดู 'น้องผู้หญิง' ที่กำลังตั้งท้อง เดินผ่านมาพอดี

เคล็ด (ไม่)ลับ ในการเขียนผลงาน ให้เข้าตากรรมการ

เพราะการทำผลงานทางวิชาการ ถือเป็นหนึ่งในการความสำเร็จของชีวิตการรับราชการครู ลองมาเรียนรู้เคล็ดลับสำคัญที่ถ่ายทอดมาจากผู้มีประสบการณ์และประสบความสำเร็จในการทำผลงานมาแล้วว่า ต้องทำอย่างไรบ้างจึงจะเข้าตำราที่ว่า ‘รู้เขา รู้เรา รบร้อยครั้ง ชนะร้อยครั้ง’

เข้าใจให้ถึงแก่นแท้

ครูผู้จะส่งผลงานต้องมีความรู้อย่างลึกซึ้งในผลงานที่ทำ ต้องรู้ว่าจะทำอย่างไร ทำเสร็จแล้วจะนำไปใช้กับผู้เรียนกลุ่มใด ผลงานนี้ตอบสนองต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนหรือไม่ และสุดท้ายผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนออกมาดีไหม ทั้งหมดที่กล่าวมาเป็นสิ่งที่ผู้สอนต้องชวนขวนขวายหาข้อมูลอย่างละเอียด

วางแผนให้ครอบคลุม ทุกขั้นตอน

อาจารย์มาลี โตสกุล ศึกษานิเทศก์ ๙ สพท. กทม. เขต ๒ ให้ข้อคิดเรื่องการวางแผนงานให้ครบทุกขั้นตอนว่า ควรเริ่มจากหาความจำเป็นของเรื่องที่จะทำ นำปัญหาที่พบมาสร้างเป็นนวัตกรรมของตนเอง เช่น ชุดการสอนที่เน้นกระบวนการคิด จากนั้นก็จัดทำแผนการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการและบูรณาการให้มีชุดเครื่องมือสำหรับใช้ในแผน สร้างความเชื่อมั่นให้กับข้อมูลที่จำเป็นและสภาพปัญหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบทุกครั้งอย่างครอบคลุม จากนั้นนำไปสอนจริงในชั้นเรียน โดยต้องทำการประเมินผลทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน ควรนำผลงานที่ทำไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งภายในโรงเรียนและนอกโรงเรียนด้วยโดยให้ศึกษานิเทศก์และครูมาร่วมสรุปบทเรียนที่ได้จากการนำไปใช้ก่อนเผยแพร่และให้สถานศึกษาส่งเป็นครุต้นแบบ

เคล็ดลับที่ต้องจดจำอีกข้อคือ ครูต้องทำตารางความก้าวหน้าของผู้เรียนทั้งก่อนและหลังเรียน มีการประเมินเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้ ประเมินทักษะ และกระบวนการเรียนรู้ และประเมินความชื่นชมของผู้เรียนต่อเครื่องมือที่ใช้จัดกิจกรรมด้วย

ฝากไว้อีกหนึ่งคิดเป็นข้อคิดเตือนใจในการทำผลงานทางวิชาการว่า นอกจากครูต้องรู้เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินแบบใหม่ที่มุ่งเน้นคุณภาพผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอนของครูโดยใช้การตรวจสอบและประเมินการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องแล้ว ผลงานที่ต้องมีคุณภาพไม่ว่าจะเป็นแผนการสอน การรายงาน การใช้แผน หรือวิจัยในชั้นเรียนก็ต้องทำอย่างถูกต้องอีกด้วย

เอาเข้าจริงแล้ว ดูเหมือนเคล็ดลับของการทำผลงานอยู่ที่ใช้ความพยายามและความตั้งใจนั่นเอง ถึงจะพบกับความสำเร็จอย่างที่หวังไว้ ✕

ล่อนรัก... สลักใจ

นำสมเสร็จ ณ สวรรค์ชั้นเจ็ด
reachthe7thheaven@yahoo.com

คอลัมน์ “ล่อนรัก ... สลักใจ” เป็นคอลัมน์ตอบจดหมายเรื่องเพศ และเรื่องความสัมพันธ์ทั่วไป “นำสมเสร็จ” ขอเชิญชวนทุกท่าน “ร่วม” กันถามคำถามในคอลัมน์ “ล่อนรัก ... สลักใจ” คำถามที่ไ้รับการตีพิมพ์จะได้รับรางวัลจากโครงการก้าวอย่างๆ ตามความเหมาะสมและตามฤดูกาล(พูดเหมือนจะเป็นผลไม้อย่างไรไม่ทราบ)

การซื้อบริการทางเพศ

ถาม นำคิดยังไงกับคนที่ไปเที่ยวแล้วซื้อบริการทางเพศคะ

สาวตรี ๑๑๑

ตอบ

หนูสาวตรี ... เบอร์ต้องหนึ่ง

คนไปเที่ยวแล้วซื้อบริการทางเพศนั้น เขาไปในหลายสาเหตุและในหลายรูปลักษณะ และหากตอบแค่ว่าการขายบริการทางเพศนั้นมีมานานแล้ว แม้กระทั่งในสมัยพุทธกาลก็มี... แล้วจบแค่นั้น มันก็เปิดโปงให้เห็นว่าการกดขี่ทางเพศและสังคมเพศชายเป็นใหญ่ นั้นมีมานานแล้ว

หากแต่ว่าการกดขี่ทางเพศและรูปแบบการซื้อและขายบริการที่มีอาจไม่ซับซ้อนและเกี่ยวโยงกับกิจกรรมอย่างอื่นในสังคมเท่าที่เป็นอยู่

ผมคงไม่ตอบจดหมายนี้ว่า การไปซื้อบริการทางเพศ นั้นเป็นเรื่องที่ผิดและถูก เพราะไม่ใช่หน้าที่ของผม การประเมินว่าการซื้อและขายบริการทางเพศก็ไม่เคยแก้ปัญหาอย่างจริงจังในสังคมที่มีถือสาปากถือศีลเหมือนสังคมไทย

แต่อยากอธิบายว่า การซื้อบริการทางเพศนั้น มิใช่แค่เรื่องของ การกดขี่ทางเพศที่กระทำบนร่างกายผู้หญิง โดยผู้ชายเท่านั้น หากแต่เป็นการกดขี่ทางเพศที่ผู้ชายกระทำกับผู้ชายกันเองด้วย

พูดให้ยากขึ้นอีกนิด ยิ่งการกระทำความรุนแรงทางเพศต่อผู้ชายด้วยกันเองมีมากขึ้น และซับซ้อนขึ้นเรื่อยๆ สิ่งที่ต้องแสดงให้เห็นก็คือ ผู้ที่เป็นผู้กระทำทางเพศนั้นจะยังมีทุกข์และไม่มีเสรีภาพมากขึ้น ดังนั้น การต่อสู้ในเรื่อง

ผู้ชายจำนวนมากที่ไปซื้อบริการทางเพศนั้นเขาไม่ได้ไปซื้อบริการทางเพศเพราะเขาสนุกกับการกดขี่ทางเพศ แต่เป็นเพราะเขาทุกข์และเขาไม่มีความสุขกับโลกที่เพศชายเป็นใหญ่ เช่น เขาไม่มีแฟน ไม่มีใครสนใจเขา หรือเขาอาจจะอยากเป็นคนเลวบ้าง แต่ต้องรักษาภาพพจน์ของความเป็นคนดีเอาไว้ เป็นต้น

ของการกดขี่สตรีจึงมีความจำเป็น เพราะเป็นการต่อสู้เพื่อทำให้ทุกคนมีอิสระมากขึ้น มิใช่แค่ให้สตรีมีความเท่าทันและเท่าเทียมกับบุรุษเพียงเพราะ

มันเป็นผลประโยชน์ของสตรีเท่านั้น

ผู้ชายจำนวนมากที่ไปซื้อบริการทางเพศ เขาไม่ได้ไปซื้อบริการทางเพศเพราะเขาสนุกกับการกดขี่ทางเพศ แต่เป็นเพราะเขาทุกข์และเขาไม่มีความสุขกับโลกที่เพศชายเป็นใหญ่ (ตรงนี้จะเริ่ม

เห็นแล้วว่าผู้ชายกับเพศชายนั้นไม่ใช่เรื่องเดียวกัน และบางที่เขาอาจคิดว่าเขามีความสุข แต่ลึกๆ แล้วมันเป็นเรื่องที่เขาทุกข์ยิ่ง) เพราะเขาเองก็ไม่ได้ประโยชน์จากโลกของเพศชายเป็นใหญ่เท่าที่เราคิด อาจเป็นเพราะว่าเขาไม่ใช่คนที่ได้มาตรฐานในโลกที่เพศชายเป็นใหญ่ หรือเขาเองก็มีความกดดันจากโลกที่เพศชายเป็นใหญ่ เช่น เขาไม่มีแฟน ไม่มีใครสนใจเขา หรือเขาอาจจะอยากเป็นคนเลวบ้าง แต่ต้องรักษาภาพพจน์ของความเป็นคนดีเอาไว้ เป็นต้น

ความรู้สึกต่ำต้อยและตึงเครียด จากโลกของเพศชายเป็นใหญ่ เป็นตัวผลักดันให้เขาเหล่านั้นสนับสนุนการกดขี่ทางเพศที่มาในรูปแบบของจินตนาการสำเร็จรูปและความสุขสำเร็จรูปที่สามารถซื้อหาและหยิบยืมได้ อาทิ สื่อลามก และการซื้อ-ขายบริการทางเพศ นอกจากนี้ การเสพจินตนาการและสินค้าสำเร็จรูปเหล่านี้ที่ในโลกแห่งความ

เป็นจริงเขาไม่มีทางที่จะเป็นเจ้าของได้นั้น มิได้ทำให้เขาสามารถ บรรลุเสรีภาพได้เลย เพราะเขาทำให้คนอื่นเดือดร้อนในเวลาที่เขามีความสุข และในขณะเดียวกันเขาเองก็กลับเข้าสู่วังวนแห่งความทุกข์อีกไม่นานหลังจากที่เขาบรรลุความสุขของเขา

คิดว่าที่เขียนมาคงทำให้หนูเข้าใจมากขึ้นว่า การประณามเรื่องของการซื้อบริการทางเพศ และการต่อสู้เพื่อสิทธิสตรีนั้นคงยังไม่เพียงพอในการแก้ปัญหาเรื่องการซื้อ-ขายบริการทางเพศ ตราบเท่าที่เรายังไม่มีแนวร่วมจากผู้ชายที่ถูกกดขี่ในระบบเพศชายเป็นใหญ่ ✕

เรื่องสำคัญน่าจะอยู่ที่ว่า เราคอยเป็นเพื่อนที่ให้คำปรึกษากับลูก และเล่าเรื่องความประทับใจและความสัมพันธ์ระหว่างคุณกับพ่อของลูกให้เขาฟังสิครับ เขาจะได้เห็นแบบอย่างที่ดี สังเกตไหมล่ะครับว่าเรื่องดีๆ เหล่านี้ไม่ค่อยมีการพูดกัน เพราะเรามักจะไปเน้นเรื่องของการห้ามปรามเสียมากกว่า โดยละเลยสิ่งดีๆ ที่ครอบครัวมี ทั้งที่ครอบครัวของคุณก็เกิดขึ้นเพราะความรักอยู่ดี

หัวอกผู้ปกครอง

ถาม ตอนนี้ลูกสาวอยู่ชั้น ม. ๓ ค่ะ เป็นคนเรียบร้อย เรียนหนังสือถือว่าเป็นคนเก่งระดับต้นๆ ของโรงเรียนประจำจังหวัด ไม่ค่อยพูดกับพ่อกับแม่เอาแต่เรียนและอ่านหนังสือ แต่...คุยกับเพื่อนผู้ชายทางอินเทอร์เน็ต น่าจะเป็นแฟน เพราะดิฉันแอบอ่านตอนที่ลูกเล่น แต่ลูกยังไม่รู้ตัวว่าดิฉันรู้ว่าเค้าจีบกันทางเน็ตฯ เราจะมัววิธีการพูดคุยจะเคายังไงโดยไม่ให้บัวซ้ำ น้ำขุ่น ช่วยหน่อยนะคะ

แม่ของลูก

ตอบ

ผมยังไม่เห็นว่ามันจะเป็นเรื่องขึ้นมาอย่างไร บัวมันซ้าตรงไหนครับ มันก็เป็นเรื่องของความสัมพันธ์และมิตรภาพที่เขาจะมีกับคนในโลก ผมว่าผู้ใหญ่ของเราหมกมุ่นกับความสัมพันธ์ที่ตายตัวเกินไปหรือเปล่าครับ คือเชื่อว่าความสัมพันธ์มันจะต้องยกระดับจากชั้นหนึ่งไปสู่ชั้นหนึ่งเรื่อยๆ จนไปถึงการเอากันอย่างชอบธรรม

เรื่องที่สำคัญน่าจะอยู่ที่ว่า เราคอยเป็นเพื่อนที่ให้คำปรึกษากับลูก เล่าเรื่องความประทับใจและความสัมพันธ์ระหว่างคุณกับพ่อของลูกให้เขาฟังสิครับ เขาจะเห็นแบบอย่างที่ดี สังเกตไหมล่ะครับว่าเรื่องดีๆ เหล่านี้ไม่ค่อยมีการพูดกัน เพราะเรามักจะไปเน้นเรื่องของการห้ามปรามเสียมากกว่า โดยละเลยสิ่งดีๆ ที่ครอบครัวมี ทั้งที่ครอบครัวของคุณนั้นก็เกิดขึ้นเพราะความรักอยู่ดี

ประการสุดท้าย กอดลูกเยอะๆ ครับ เพราะคำพูดบางทีมันทำร้ายกันโดยไม่ตั้งใจ แต่การสัมผัสนั้นมันไม่หลอกลวงและไม่ปิดเบือนมากนัก อย่าลืมนะครับว่าเขาก็เป็นส่วนหนึ่งของตัวของคุณ และเขาก็จะรู้จากการสัมผัส เพราะมันเป็นสิ่งที่เขาค้นเคยมาตั้งแต่เขายังจำความไม่ได้นั่นแหละครับ ✕

‘QR ไขความรู้เรื่องเอดส์’ เป็นหนึ่งในแผนการเรียนรู้ยอดฮิตจากคู่มือเพศศึกษาก้าวอย่างเข้าใจ (www.teenpath.net) คุณครูเห็นว่าแผนนี้สามารถให้ความกระจ่างแก่นักเรียนในเรื่องโอกาสการติดเชื้อเอชไอวี ทั้งยังเสริมสร้างความมั่นใจในการอยู่ร่วมกับผู้ติดเชื้อได้ในชีวิตจริง

ที่สำคัญคือ เรียน ‘QR’ แล้วผู้เรียนได้ **หลักคิด** ที่สามารถอธิบายได้ว่าการกระทำแต่ละอย่างมีโอกาสทำให้ติดเชื้อเอชไอวีได้มากน้อยอย่างไร เพราะอะไร ไม่ใช่การให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลเฉลยคำตอบสำเร็จรูป ว่าการกระทำนั้นเสี่ยงระดับไหน แต่พอมีคำถามใหม่ที่ต่างจากบัตรคำที่เคยเรียนมา ก็ตอบไม่ได้ เพราะคุณครูไม่ได้ **สอน** ไว้

เมื่อเป้าประสงค์คือการเรียนรู้ **หลักคิด** การจัดกระบวนการเรียนรู้ก็ต้องให้ความสำคัญกับ **หลักคิด** ดังนั้น ใน ๑ คาบเรียน ขั้นตอนการเรียนรู้ที่สำคัญคือ

- การอธิบาย QR ให้ชัดเจน ปริมาณแหล่งที่อยู่ของเอชไอวีเกี่ยวข้องกับโอกาสการติดเชื้ออย่างไร คุณภาพของเชื้อส่งผลอย่างไรต่อการติดเชื้อ และช่องทางการติดต่อทำให้ติดเชื้อได้อย่างไร ท้ายที่สุดคือย้ำให้เห็นว่า **โอกาสการติดเชื้อจะเกิดขึ้นได้เพราะมีองค์ประกอบทั้งสามครบถ้วน**

สอนหลักคิด

- การให้ลองร่วมกันคิดโดยใช้หลัก QR เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้หลักคิดของโอกาสการติดเชื้อ

ตัวอย่างการลองร่วมกันคิดโดยใช้หลัก QR กรณี การจูบปากกับผู้ติดเชื้อ ถามผู้เรียนว่า

จูบปากกับผู้ติดเชื้อ เราจะมีโอกาสสัมผัสเชื้อเอชไอวีที่ไหน ปริมาณของเชื้อตรงนั้น เป็นอย่างไร คุณภาพของเชื้อ เป็นอย่างไร เพราะอะไร เชื้อจะเข้าสู่ร่างกายเราได้อย่างไร เมื่อต้องประกอบทั้ง ๓ อย่างแล้ว คิดว่าโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อจากการจูบปากอยู่ในระดับใด เพราะเหตุใด กรณีใดบ้างที่ทำให้โอกาสเสี่ยงอาจเพิ่มมากขึ้นจะลดโอกาสเสี่ยงนั้นได้อย่างไร และกรณีใดที่การจูบปากกับผู้ติดเชื้อ ไม่มีโอกาสทำให้ได้รับเชื้อเลย

- ต้องพิจารณาถึงบริบทในการพูดคุยครั้งนั้นกับผู้เรียน ดังนั้น การวางบัตรคำของแต่ละห้องไม่จำเป็นต้องเหมือนกันแต่ต้องเข้าใจว่าเราวางในช่องนั้นด้วยเหตุผลในบริบทใด

- ในทุกกรณี คุณครูต้องอธิบายให้เห็นว่า การสมมติให้มีองค์ประกอบครบทั้งสาม อาจมีโอกาสทำให้ติดเชื้อได้ตามทฤษฎี แต่ต้องคิดว่าโอกาสที่จะเกิดขึ้นได้ในชีวิตจริงเป็นอย่างไรด้วย

ข้อไม่ควรทำอย่างยิ่งของการใช้แผนนี้ คือการเริ่มต้นถามว่า จูบปาก นักเรียนว่าเสี่ยงแค่ไหน และจบลงที่ ถูกต้อง หรือ ไม่ถูกต้อง พร้อมกับเฉลยว่า จูบปากมีความเสี่ยงในระดับ - เสี่ยงน้อยมาก

เอชไอวีอาจติดต่อได้สามทางก็จริง แต่โอกาสที่คนๆ หนึ่งจะติดเชื้อ แปรเปลี่ยนไปตามวิถีชีวิตของแต่ละคนซึ่งไม่เหมือนกัน

การค้นหาคำตอบที่เหมาะสมกับตัวเองเป็นเรื่องแต่ละบุคคลแผนการเรียนรู้เพศศึกษาจึงเป็นการตีความความคิด การกลับมาวิธีคิดที่รอบด้าน มากกว่าการให้คำตอบสุดท้ายกับผู้เรียน ✕

ถามจากการ
ถามให้ตอบอย่างไร

มันเป็นความสุขค่ะ แรกๆ เราทำเพราะเรารัก แต่ทำๆ ไปแล้ว

มันมีมากจนต้องขาย เราก็เลยทำเป็นอาชีพเสริม แต่ไม่ได้

เสริมรายได้หรอกนะ สำหรับครูแล้ว มันเป็นการทำเพื่อ

เสริมความสุขต่างหาก

อาจารย์สุนทรี คงยิ่ง อาจารย์ประจำวิชาแนะแนว โรงเรียนรัฐราษฎร์อุปถัมภ์ ราชบุรี หรือที่เพื่อนๆ และเด็กๆ เรียกว่า อาจารย์แมว เล่ากลางใช้มือเด็ด เล็ด ไปไม้ที่เฉา เหี่ยว หรือไม่ได้รูปของต้นไม้ใบหญ้าที่อยู่รายรอบบ้าน

เมื่อดูจากท่าทางของอาจารย์แล้ว หนูหึ่งบอกได้เลยค่ะว่า อาจารย์ทำสำเร็จ แล้วหากวัดในแง่ของการทำงานเพื่อเสริมความสุข เพราะในบ้านอาจารย์มีแต่ ความร่มรื่น ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นของการปลูกต้นไม้ขายในเวลาต่อมานั่นเอง

ตามที่หนูหึ่งเคยรู้ว่าคุณอยู่กับต้นไม้แทบทุกคนล้วนมีบุคลิกใจเย็น ใจดี มีเมตตา หนูหึ่งก็ได้รับการพิสูจน์จากคำพูดและท่าทางของอาจารย์แมวที่พา ชวนชมต้นไม้ที่เหล่าจะว่าอาจารย์มีความสุขมาก

อาจารย์บอกว่างานประจำในหน้าที่ของครูที่ทำมาแล้วกว่า ๒๐ ปีนั้น เป็น งานหนัก ความรับผิดชอบสูง และสร้างความเครียดให้ในแต่ละวัน ฉะนั้น อาจารย์ จึงต้องหาทางผ่อนคลายเพื่อให้จิตใจเข้มแข็ง และมีแรงไปรบกับเด็กๆ ซึ่งอาจารย์ มาค้นพบเมื่อไม่กี่ปีนี้

“ราชบุรี เป็นเมืองที่ขึ้นชื่อในเรื่องต้นไม้ แรกๆ ที่ทำ รายได้ดีมากเลย ตก เดือนละสองถึงสามหมื่นบาท แต่ตอนนี้ น้องคงสังเกตเห็นนะคะว่า บนถนนสายหลัก มีร้านขายต้นไม้เต็มไปหมด รายได้เราก็เลยลดลงไปบ้าง” อาจารย์เล่าให้ฟังระหว่าง ที่พาหนูหึ่งชมหน้าร้านสำหรับให้ลูกค้ามาติดต่อยกได้ไม้อะไรไปลงบ้าง หรือถ้า อยากรู้ให้ไปจัดสวน อาจารย์ก็สามารถทำได้

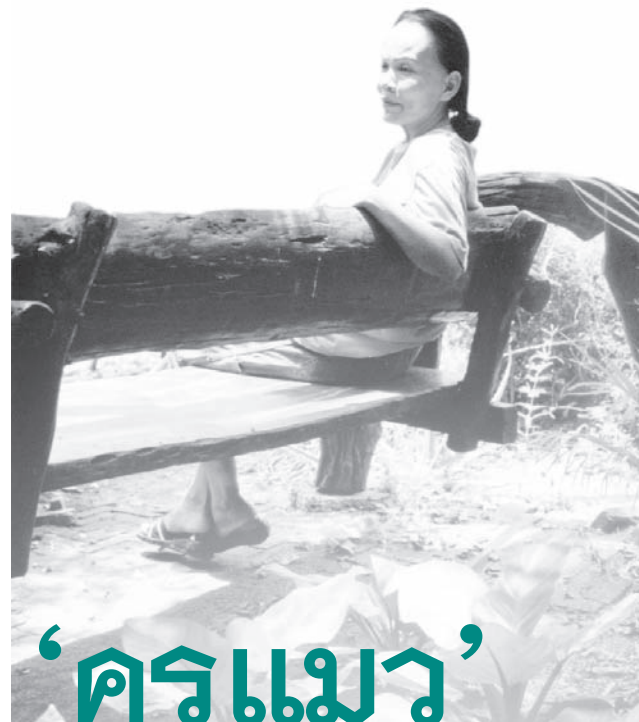
สำหรับต้นไม้ที่ถูกจัดว่าขายดีในอันดับต้นๆ นั้น ช่วงนี้อาจารย์บอกว่าตั้งแต่ เปลี่ยนชื่อจากลั่นทมมาเป็น ลีลาวดี ดูเหมือนจะขายดีเป็นพิเศษ

ไม่ใช่มีแต่ความรู้เรื่องต้นไม้เท่านั้นนะคะ อาจารย์แมวยังมีฝีมือในการจัด ดอกไม้อีกด้วย ทั้งงานแต่ง งานศพ ในเมืองราชบุรี ล้วนผ่านมืออาจารย์มานักตอ นักแล้ว ค่าแรงหรือก็แสนถูก ใครมีเงินแค่พันถึงสองพันบาท อาจารย์ก็เนรมิตงานให้ สวยสมใจได้

“สมัยก่อนเวลาโรงเรียนมีงาน เราก็รับหน้าที่จัดแจกัน จัดดอกไม้ เพื่อนๆ เห็นเขาก็ชอบใจ เลยแนะนำให้ไปจัดที่งานโน้น งานนี้ พอมีงานมากๆ เข้า เลยร่วมกับ เพื่อนเปิดร้านจัดดอกไม้ขึ้นมาค่ะ แต่เรามากจะจัดที่บ้านเป็นหลัก แล้วให้ลูกค้ามา รับที่ร้านหรือเอาไปส่งให้ที่งาน”

แหม เห็นงานอดิเรกของอาจารย์แมวแล้ว บอกตามตรงว่าหนูหึ่งอิจฉา อยากร มีความสุขรายวันแบบนี้บ้างจัง เอ๊ะ... แล้วถ้ารายได้ลดลง แต่ความสุขเพิ่มขึ้น จะ รับได้ไหมหนอ...

คุณผู้อ่านละคะ คิดว่าไง ✕

‘ครูแมว’

จัด

สวน

เสริม

ความ

สุข

อันซีน ราชบุรี (ของแท้)

คุณสวยาไพธาราม คนงามบ้านโป่ง เมืองโอ่งมังกร วัดขนอนหนังใหญ่ ดินใจถ้ำงาม ตลาดน้ำดำเนินสะดวก เพลินค้างคาว ร้อยล้าน ย่านยี่สกปลาดี ว่า พูดแค่นี้ก็รู้แล้วสิคะว่าเที่ยวทั่วไทยไปกับ MT คราวนี้ เป็นที่ของคนเมืองราช หรือราชบุรี แต่รับรองว่าสาวราตรี พาเที่ยวทั้งที่มีหรือจะ ‘ฟินๆ’ แม้จะไม่ใช่คนสวยาไพธาราม คนงามบ้านโป่ง แต่ก็เป็นคนราชบุรีแท้ๆ ฉะนั้นขอจงอย่าแปลกใจในสิ่งที่เป็นความภูมิใจ และอยากนำเสนอสิ่งซึ่งอาจจะไม่ตรงกับคำขวัญที่กล่าวมาข้างต้น (ใครเป็นคนคิดคำขวัญเมืองราชบุรีนะ จำกัดจินตนาการจริงๆ) ซึ่งท่านจะไม่ผิดหวังแน่นอน

หากมาราชบุรี หรือกำลังจะเลยไปเมืองเพชรบุรี โดยใช้ถนนเพชรเกษมละก็ ถ้ามีเวลาอยากให้ชะลอรถช้าๆ แล้วเลียวซ้ายที่สี่แยกไฟแดงแรกซึ่งมีป้ายบอกทางว่าไปคูบัว เพราะถนนสายเล็กๆ ที่ท่านกำลังเลียวเข้าไปนี่คือเขตเมืองเก่าสมัยทวารวดี เป็นถิ่นที่อยู่ของคนไทยวนที่มีฝีมือในการทอผ้าชิ้นได้งามอย่างหาชิ้นอื่นใดเทียบยาก ที่เรียกกันว่า ชินตีนจก

ถ้าไม่เชื่อ ลองแวะชมที่ **สหกรณ์ศูนย์รวมผ้าชินตีนจก** ในบริเวณวัดคูบัว ซึ่งเป็นสถานที่สำหรับชาวบ้านนำผ้าทอที่ได้จากหยาดเหงื่อของตนเอง มารวมกันขายในราคาที่ขอบอกว่ายุติธรรมยิ่ง ศูนย์แห่งนี้มีที่ทอผ้าวางเรียงรายให้ชาวบ้านมานั่งทอในช่วงที่รามือจากงานในสวน ในนา เพื่อเป็นรายได้เสริม

ที่สร้างความภูมิใจให้กับท้องถิ่น

กลับออกมาจากศูนย์ฯ ใช้เส้นทางเดิม มองขวาไว้ จะเห็นป้าย **โรงงานโสมณดินแดง** ซึ่งเป็นศูนย์หัตถกรรมเครื่องปั้นดินเผาที่เกิดจากความตั้งใจของครูผู้รักในการปั้นและออกแบบลวดลายสัตว์ในท่าต่างๆ กระทั่งกลายมาเป็นต้นแบบเหมือนที่เราเห็นขายกันเกลื่อนตามตลาดนัดในปัจจุบันนั่นเอง สนรราคาก็แสนถูก ที่สำคัญ ท่านผู้อ่านจะได้ซื้องานปั้นจากมือคนขายโดยตรงเลยทีเดียว

หิวแล้วใช่ไหม หลังจากช้อปปิ้งผ้า ช้อปเครื่องปั้นดินเผาแล้ว เมื่อมาถึงสี่แยกเดิม (ซึ่งถ้าตรงขึ้นไป ก็จะไปโรงเรียนรัฐราษฎร์อุปถัมภ์ หนึ่งในสมาชิกโรงเรียนของโครงการก้าวอย่างฯ ของเราไป) ให้เลียวขวา แล้วมองซ้ายไว้ก็ดี พอเห็นเพิงหลังคามุงจากเล็กๆ แอบอยู่ข้างทาง ก็เลียวเข้าไปเลยคะ

ร้านนี้แม้จะไม่มีชื่อ และดูซอมซ่อ แต่ขอบอกว่าเป็นร้าน **ก้วยเตี่ยวสูตรโบราณ** ที่เด็ดที่สุดของเมืองราชเลยก็ว่าได้ คุณจะได้กินก้วยเตี่ยวที่เสิร์ฟมาในชามลายไก่อ ใสกุ้งแห้งแดง กากหมู ไก่ฉีก และหมูแดง รสน้ำก้วยเตี่ยวแซบถึงทรวง ราคาก็แสนถูกเพียงชามละ ๑๕ บาทขาดตัวไม่ว่าจะสั่งต้มยำหรือน้ำใสก็ตาม

อย่าลืมนะคะ มาเมืองราชบุรีเมื่อใด ก็แวะชมผ้าชิน เครื่องปั้นดินเผา และแวะชิมก้วยเตี่ยวสูตรโบราณกันให้ได้ ✕

เมื่อพบว่า

นักเรียน
(ตัวน้อย ๆ)
ติดเชื้อ

เท่าที่ผมจำได้อย่างน้อยก็มี ๒ โรงเรียนในโครงการก้าวอย่างๆ ที่มาปรึกษาผมว่า มีนักเรียนตัวน้อยในโรงเรียนที่ได้รับเชื้อเอชไอวี จึงมาปรึกษา ๒ เรื่องใหญ่ๆ คือ

๑. เอชไอวีจะติดต่อไปถึงนักเรียนคนอื่น ๆ รวมทั้งครูผู้ดูแลด้วยหรือไม่

๒. เด็กจะป่วยยังไง และจะอยู่ได้อีกนานหรือไม่
ก่อนที่จะตอบคำถาม ผมลองชวนวิเคราะห์ถึงเบื้องหลังคำถามก่อนว่า มี **ความเชื่อ** เรื่องอะไรบ้างที่ซ่อนเร้นอยู่ในคำถามอย่างแรกเลย ความกลัวว่าเจ้าเชื้อเอชไอวี จะติดต่อได้ในชีวิตประจำวัน ด้วยวิธีการสารพัดจะจินตนาการกัน แต่โดยหลักก็คือ ความกลัว - กังวลใจ - ไม่อยากจะเสีย

ผลที่ตามมาก็คือ เด็กนักเรียนตัวน้อยๆ ก็อาจจะถูกละเลยในการทำกิจกรรมบางอย่างร่วมกับนักเรียนคนอื่นๆ จนขาดการพัฒนาตามวัย หรือบางครั้งก็กลายเป็นนักเรียน **อภิสิทธิ์ชน** คือทำอะไรก็ได้มีโอกาสให้ทำคนเดียว ไม่ต้องปะปนกับใคร

อย่างที่สอง คิดว่าเด็กเดี๋ยวก็ป่วย แล้วก็เสียชีวิตไป

ผลที่ตามมาก็คือ เด็กอาจจะถูกมองเหมือนคนอายุจะสั้น มาโรงเรียนบ้างไม่มาบ้าง ก็ไม่ว่า การอ่านการเขียนจะได้บ้างไม่ได้บ้าง ก็ไม่เป็นไร บางครั้งด้วยความหวังว่าเด็กคงจะ **ป่วย** พาลไม่ให้เด็กได้ทำอะไรเลย **ไม่ได้วิ่ง** **ไม่ได้เล่น**

สรุปก็คือ เด็กอาจถูกละเลย หรือไม่ก็อาจจะถูกประคบประหงมจนผิดธรรมชาติเด็ก...

แล้วต้องทำอะไร

เอาเป็นว่า ด้านสุขภาพ ก็เหมือนกับเด็กทั่วไป ต่างอยู่นิดหนึ่งก็คือ ต้องสนับสนุนให้เด็กได้เข้าถึงระบบการรักษาที่โรงพยาบาล กล่าวคือ เด็กจะได้รับการนัดไปตรวจระดับภูมิคุ้มกันตามอย่างต่อเนื่องเป็นระยะๆ

ถ้าภูมิคุ้มกันต่ำเริ่มบกพร่อง สิ่งที่เด็กจะได้รับก็คือ ยาป้องกันโรคฉวยโอกาส และยาต้านไวรัส เพื่อควบคุมเชื้อเอชไอวีในร่างกายของเด็ก

นี่แหละที่ครูช่วยได้มากเลย เพราะเด็กจะต้องกินยาให้ตรงเวลา ครูเป็นส่วนหนึ่งในการฝึกฝนเด็กให้รู้จักกินยาอย่างถูกต้อง เด็กนักเรียนเมื่อได้รับการฝึกฝนสักระยะ ก็จะมีรับผิดชอบและกินยาได้ถูกต้องและต่อเนื่อง แต่ก็อาจจะจะมีเด็กบางคนที่ยังคงกินยาไป ก็ท้อแท้ไป ครูก็สามารถที่จะสังเกตและพูดคุยให้กำลังใจเด็กได้

ปัจจุบันเด็กที่ได้รับยาต้านไวรัส มีร่างกายที่แข็งแรง จนตอนนั้นเองหลายคนก็อายุปาเข้าไป ๑๕-๑๖ ปี เริ่มเข้าสู่มัธยมปลายแล้ว

เด็กติดเชื้อก็ต้องการการดูแลเหมือนเด็กทั่วไป ป่วยก็รักษา เมื่อยามเจ็บไข้ก็ต้องการการพูดคุย รับฟัง

เด็กก็คือเด็ก มีอนาคตและความหวังทั้งนั้น แต่บางครั้งด้วย **ความเชื่อ** ของเรา ก็ทำให้เด็กหมดอนาคตได้ง่ายๆ เหมือนกันนะ ✕

กลับมาเจอหน้ากันอีกครั้งแล้วนะผู้อ่าน s-exchange พร้อมกับฟ้าสีเทาและคินน้ำฝน บ้าน และสุขภาพของท่านผู้อ่านเป็นอย่างไรกันบ้างในหน้าฝนนี้ จะเหมือนรังของห้องห้อยไหมหนอ ที่มองไปทาง ไทน์ ก็มีแต่สีเขียวและน้ำตาล (เขียวคือหญ้า น้ำตาลคือเห็ดจ๊ะ) อากาศแบบนี้ต้องรักษาสุขภาพนะ จะได้มีแรงช่วยกันทำให้เยาวชนของชาติเติบโตพร้อมกับรู้จักคิดวิเคราะห์ทางเลือกหลากหลายในการรับผิดชอบ ต่อวิถีทางเพศ

พูดถึงความสนใจของท่านผู้อ่านที่มีต่อคอลัมน์ห้องห้อยแล้ว ออกจะน้อยใจนิดๆ ที่มีแต่คนคิดและพูดมากกว่าคนเขียนมาตอบจริงๆ ฉะนั้นหากคิดอะไร ก็อย่าเก็บไว้ในใจละ

สำหรับคำถามประจำฉบับนี้ ห้องห้อยขอเปลี่ยนบรรยากาศ จากคำถามยากๆ มาเป็นอะไรที่สบายๆ เช่นเดียวกับอากาศบ้างดีกว่า จึงขอต้อนรับท่านผู้อ่านว่า **ปุ๊อะไรเอ๋ย มี ๔ ขา** ผู้ที่ตอบได้ไว และ 'ได้ใจ' ที่สุดของห้องห้อย รับไปเลย เสียดสีหวานตามภาพที่เห็น จากโครงการหนึ่งม่านรุด ๑๐ ท่านๆ ละ ๑ ตัว

อย่าช้านะจ๊ะ **ส่งคำตอบมาก่อน ๑๕ สิงหาคม** ที่ **องค์การแพธ ๓๗/๑ ซอยเพชรบุรี ๑๕ พญาไท กทม. ๑๐๔๐๐** หรือใครอยากส่งไวกว่ามือไปรษณีย์ ก็อีเมลมาที่ ksattay@path.org จะ

เฉลยคำถาม

และแล้ว เราก็ได้ผู้ที่ตอบคำถามว่า **“เยาวชนคนรุ่นใหม่ ในหัวใจคุณคือใคร”** จน **“ได้ใจ”** กรรมการไปมากที่สุด นั่นคือ **ครูมานพ ปิยะชาติวัฒนกุล จากโรงเรียนประชารัฐธรรมคุณ จังหวัดลำปาง** เพราะครูตอบว่าเยาวชนตัวอย่างของครูคือเด็กสาวที่คิดค้นเครื่องคีมทางเลือกใหม่ที่ไร้แอลกอฮอล์ ห้องห้อยจะรีบคิดศอกกลับไปหาเพื่อพาคุณครูบินไปเที่ยวอุตรธานีในเร็ววันนี้ โปรดรอคอยด้วยใจระทึกนะคะ ส่วน คุณโททัศน์ ภัยพิลัย ก็จะได้รับเสื้อยืดของโครงการก้าวอย่างจากคำตอบที่ว่าเยาวชนตัวอย่างคือเด็กสาวข้างบ้านที่ไม่ฟุ้งเฟ้อหรือไหลไปตามแฟชั่น รวบรับได้เลยจ๊ะ

อยากถาม

อยากแลกเปลี่ยน

ใจรัก

คณะทำงานก้าวอย่างฯ ครับ

นโยบายของกระทรวงศึกษาเรื่องการขยายผลเพศศึกษามาถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแล้วครับ เราต้องเลือกโรงเรียนนำร่องในจังหวัดเพื่อสอนเพศศึกษาให้ครบทั้ง ๔ ช่วงชั้นและมีคู่มือให้ด้วย ผมกับเพื่อนคุยกันว่าจะนำประสบการณ์ที่ได้จากก้าวอย่างฯ ไปใช้ โดยเฉพาะในการเตรียมอบรมครู ซึ่งคิดว่ามีความสำคัญมากโดยเฉพาะเรื่องการปรับทัศนคติต่อเรื่องเพศ เลยเขียนมาบอกเล่าให้ฟังครับ

ศน. ไฟแรง

ถึงทีมงานก้าวอย่างฯ

ตอนนี้กระทรวงศึกษาเห็นนโยบายว่าจะต้องทำเพศศึกษา โดยมีคู่มือมาให้ ๔ เล่ม แบ่งเป็นช่วงชั้นละเล่ม เปิดๆ ดู ก็เห็นหลายกิจกรรมมาจากหลักสูตรเล่มสีม่วงของก้าวอย่างฯ แต่ละเขตพื้นที่ต้องเลือกโรงเรียนนำร่องเพื่อทำเรื่องนี้เลยงว่า เหมือนหรือต่างกับโครงการก้าวอย่างฯ ยังไง แต่คิดอีกที ก็ว่าจะเลือกโรงเรียนที่ยังไม่ได้ร่วมโครงการก้าวอย่างฯ เป็นการขยายพื้นที่การทำงานเพศศึกษาให้มากขึ้นด้วย

ศึกษานิเทศก์เพศศึกษา

เป็นความเคลื่อนไหวของแวดวงเพศศึกษาที่ล้วนอยากเห็นเยาวชนเราใช้ชีวิตแบบ คิดเป็น รักเป็น เลือกเป็น รับผิดชอบได้ ชอบคุณที่ส่งข่าวคราว และ ยินดีที่เห็นความแข็งขันของท่านศึกษานิเทศก์ ที่จะช่วยกันผลักดันงานเพศศึกษาในพื้นที่รับผิดชอบของท่าน เราคือใจที่ได้ยินว่าอาจารย์จะนำประสบการณ์จากโครงการก้าวอย่างฯ เข้าใจไปปรับใช้ในการขยายผล

คู่มือต่างๆ ถือเป็นทางเลือกของแผนการเรียนรู้อันให้ครูและโรงเรียนเลือกใช้ให้เหมาะกับ ผู้เรียน ดังนั้น เรื่องสำคัญคือ การเตรียมความพร้อมคุณครูให้เห็นเป้าหมายการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาชัดเจนแบบท่าน ศน. ไฟแรง ว่า :)

ฟินสลาย...สปอตทีวี 'ราดหน้า'

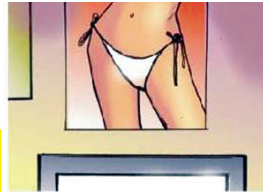
ยังไม่ทันเปิดตัวอย่างเป็นทางการ สตอริบอร์ดหนังรณรงค์ทางโทรทัศน์ เรื่อง ราดหน้า ภายใต้โครงการรณรงค์สาธารณะ “คุยเปิดใจ รักปลอดภัย” ซึ่งมุ่งส่งเสริมการสื่อสารเรื่องเพศและเอดส์ สนับสนุนโดยกองทุนโลก (Global Fund) ก็ต้อง ‘จอก’ เสียแล้ว

ทั้งนี้ คณะกรรมการตรวจพิจารณาภาพยนตร์โฆษณาทางโทรทัศน์ (Pre-censor Board) ไม่อนุญาตให้นำสตอริบอร์ดนี้ไปผลิตเป็นหนังสือ เพราะ “เนื้อหาและภาพไม่เหมาะสม รับประทานอาหารบนเตียง และก่อให้เกิดความเข้าใจผิด”

แม้ว่าฝ่ายวิจัยของบริษัทในเครือโอทีทีวีได้เสนอผลการวิจัยจากการสัมภาษณ์ และการจัดกลุ่มสนทนากับกลุ่มผู้ใหญ่และวัยรุ่นกว่า ๖๐๐ คน ซึ่งพบว่า กลุ่มพ่อแม่ที่มีรายได้น้อยขาดความรู้และทักษะในการพูดคุยเรื่องเพศมากกว่าพ่อแม่ชนชั้นกลาง และยังสนับสนุนหนัง “ราดหน้า” ว่า ให้แง่คิดกับผู้ใหญ่ไม่ให้ด่วนตัดสินคุณค่าลูกก่อน และเป็น “ตัวช่วย” ให้พ่อแม่เปิดประเด็นพูดคุยเรื่องเพศกับลูกวัยรุ่นได้โดยไม่เครียด

ผลวิจัยยังระบุถึงปัญหาเรื่องเพศที่วัยรุ่นส่วนใหญ่ไม่เคยขอคำปรึกษาจากผู้ใหญ่เลย คือ การปฏิบัติตนเมื่อเกิดอารมณ์ทางเพศ และการมีเพศสัมพันธ์ที่ก่อให้เกิดความสุข

แล้วการเรียนรู้เรื่องเพศที่สุขและปลอดภัย... จะเกิดขึ้นเมื่อไหร่กันเล่า ✕

ใบท้องของเด็ผู้ชาย เด็ดไปด้วยภาพผู้หญิงบนทีวี SFX : ซู้ด ซู้ด

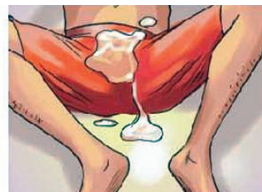
เด็ผู้ชายหึ่งร้องแตกพลั๊กกำลังกินราดหน้าอย่างเซ่ต่อรอย SFX : ซู้ด ซู้ด

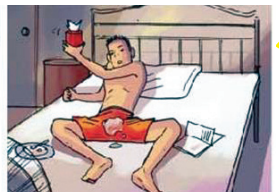
เด็ผู้ชายกำลังกินราดหน้าอยู่บนเตียง ขณะอ่านหนังสือ SFX : ซู้ด ซู้ด

ทันใดนั้นก็ทำราดหน้าหก เด็ผู้ชายทำหน้าสะดุ้งตกใจพร้อมบ่นเซซาน SFX : ไซ้ะ ไซ้ะ ไซ้ะ

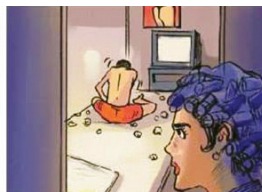
ปรากฏเห็นราดหน้าหกจะเป่าทางแกงแะที่นอน SFX : ซู้ด ไซ้ะ

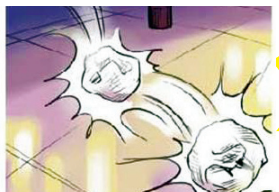
เด็ผู้ชายกำลังเอื้อมสุดตัวไปหยิบทีวีจกมาเซ็ด SFX : ไซ้ะ ซู้บ

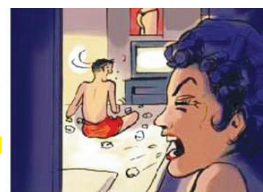
เด็ผู้ชายกำลังบ่นหนักกับเซต เซต ดู ดูอย่างแรง SFX : ไซ้ะ ไซ้ะ ไซ้ะ

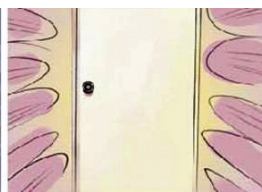
แม้เปิดประตูหวิวเข้ามา เห็นเด็ผู้ชายกับเซตบางอย่าง วิชาถูกลั่นเค็มมันต้อง

เห็นกระดาษทิชชูกำลังตกลงพื้น เกลี้ยงเค็มพื้นห้อง

แม่เห็นจริงจุกทานด้วยความตกใจ แม่ : ไซ้ะ

SFX : บิ่ง (ปิดประตู) โฉมก : คุณแม่...บ้า เรื่องเพศ เป็นเรื่องธรรมชาติ คุยกับลูกได้ ไม่เห็นยาก

SUPER : ลูกอยากคุย ถ้าคุณอยากฟัง ลูกอยากรู้ ถ้าคุณอยากบอก เรื่องเพศคุยกันได้ที่บ้าน หรือโทร. 6๐๖9